2024/3011

2024.12.18.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/3011 RENDELETE

(2024. november 27.)

a büntetőeljárás átadásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdése második albekezdésének b) és d) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) Az Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.

(2) A „Hágai Program: a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítése az Európai Unióban” ([3]) előírja a tagállamoknak, hogy mérlegeljék az azzal kapcsolatos lehetőségeket, hogy a határokon átnyúló többoldalú ügyekben a büntetőeljárást egy tagállamban összpontosítsák a büntetőeljárás lefolytatása hatékonyságának növelése és a megfelelő igazságszolgáltatás biztosítása érdekében.

(3) A büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerése elvének végrehajtását célzó intézkedési program ([4]) olyan eszköz létrehozására szólít fel, amely lehetővé teszi a büntetőeljárások más tagállamoknak történő átadását.

(4) A tagállamok közötti igazságügyi együttműködés továbbfejlesztésére van szükség a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös térségen belüli hatékony és megfelelő büntető igazságszolgáltatás erősítése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy egy adott bűncselekményre vonatkozóan az arra legmegfelelőbb helyzetben lévő tagállam folytasson le nyomozást vagy indítson büntetőeljárást. A büntetőeljárások átadásával kapcsolatos, a tagállamokra vonatkozó közös szabályok segíthetnek különösen annak megakadályozásában, hogy különböző tagállamokban ugyanazon tényállásra és ugyanazon személyre vonatkozóan szükségtelenül párhuzamos büntetőeljárások folyhassanak, ami a *ne bis in idem* elv sérelmét eredményezhetné. Az ilyen közös szabályok csökkenthetik egyben az ugyanazon tényállásra vagy ugyanazon személyre vonatkozóan különböző tagállamokban lefolytatott többszöri büntetőeljárások számát is. Az ilyen közös szabályok célja továbbá annak biztosítása, hogy az eljárás alá vont személy büntetőjogi felelőssége megállapítása elmaradásának elkerülése érdekében lehetőség legyen a büntetőeljárás átadásának lebonyolítására, amennyiben a 2002/584/IB tanácsi kerethatározat ([5]) szerinti, valamely személy európai elfogatóparancs alapján büntetőeljárás lefolytatása céljából történő átadása késik vagy azt elutasítják például olyan okok miatt, hogy egy másik tagállamban párhuzamos büntetőeljárás folyik ugyanazon bűncselekmény miatt.

(5) A büntetőeljárások átadására vonatkozó közös szabályok elengedhetetlenek az eredményes határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem folytatásához és az ilyen közös szabályok különösen fontosak a szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények – mint például a kábítószer-kereskedelem, a migránscsempészés, az emberkereskedelem, a tűzfegyverek tiltott kereskedelme, a környezeti bűnözés, a kiberbűnözés vagy a pénzmosás – esetében. A több tagállamban tevékenykedő szervezett bűnözői csoportok büntetőeljárás alá vonása komoly nehézségeket okozhat az érintett hatóságok számára. A büntetőeljárások átadása fontos eszköz, amely erősítené az olyan szervezett bűnözői csoportok elleni küzdelmet, amelyek tevékenysége az egész Unióra kiterjed.

([1]) HL C, C/2023/869, 2023.12.8., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/869/oj.
([2]) Az Európai Parlament 2024. április 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. november 5-i határozata.
([3]) HL C 53., 2005.3.3., 1. o.
([4]) HL C 12., 2001.1.15., 10. o.
([5]) A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

(6) A megkereső hatóságok és a megkeresett hatóságok között a büntetőeljárások átadásával kapcsolatos eredményes együttműködés biztosítása érdekében az ilyen átadásra vonatkozó szabályokat jogilag kötelező erejű és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktusban kell megállapítani.

(7) Ezt a rendeletet alkalmazni kell a büntetőeljárások keretében kibocsátott, átadásra irányuló minden megkeresésre.

(8) A 2009/948/IB tanácsi kerethatározat ([6]) célja az olyan helyzetek megelőzése, amelyben ugyanazon személlyel szemben ugyanazon tényállás miatt különböző tagállamokban párhuzamos büntetőeljárások folynak, ami végül ezen eljárások két vagy több tagállamban történő jogerős lezárásához vezethet. E kerethatározat ezért eljárást állapít meg az érintett tagállamok illetékes hatóságai közötti közvetlen konzultációkra vonatkozóan annak érdekében, hogy konszenzusra jussanak bármilyen olyan tényleges megoldást illetően, amelynek célja az ilyen párhuzamos eljárások hátrányos következményeinek és az említett illetékes hatóságok idő- és forráspazarlásának az elkerülése. Amennyiben az említett illetékes hatóságok az említett kerethatározattal összhangban folytatott konzultációkat követően úgy határoznak, hogy a büntetőeljárások átadása révén az eljárásokat egy tagállamban vonják össze, az ilyen átadást ezzel a rendelettel összhangban kell lebonyolítani.

(9) A büntetőügyek területére vonatkozó egyéb jogi aktusok – különösen egyes konkrét bűncselekménytípusokkal kapcsolatosak, mint például az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([7]), valamint a 2002/475/IB ([8]) és a 2008/841/IB ([9]) tanácsi kerethatározat – tartalmaznak a büntetőeljárások egyetlen tagállamban való központosítása céljával figyelembe veendő tényezőkre hivatkozó rendelkezéseket arra az esetre, ha ugyanazon tényállás alapján több tagállam is lefolytathatja érvényesen a büntetőeljárást. Amennyiben az érintett tagállamok illetékes hatóságai az ilyen jogi aktusokkal összhangban történő együttműködést követően úgy határoznak, hogy a büntetőeljárások átadása révén a büntetőeljárásokat egyetlen tagállamban központosítják, az ilyen átadást ezzel a rendelettel összhangban kell lebonyolítani.

(10) Számos uniós jogi aktust fogadtak el a kölcsönös elismerés elvének a büntetőügyekben hozott ítéletekre és bírósági határozatokra való alkalmazásáról, különösen a 2005/214/IB ([10]), a 2008/909/IB ([11]) és a 2008/947/IB ([12]) tanácsi kerethatározatot. Ez a rendelet kiegészíti az említett kerethatározatokat, és nem érinti azok alkalmazását.

(11) Ez a rendelet nem érinti az egyéb uniós jogi aktusok által szabályozott spontán információcserét.

(12) Ez a rendelet nem alkalmazandó az olyan ügyek áthelyezésére, egyesítésére vagy elkülönítésére vonatkozó határozatokra, amelyekkel kapcsolatban az Európai Ügyészség az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelettel ([13]) összhangban gyakorolta a hatáskörét.

(13) E rendelet alkalmazásában a tagállamoknak olyan módon kell kijelölniük az illetékes hatóságaikat, amely előmozdítja az említett hatóságok közötti közvetlen kapcsolat elvét.

(14) E rendelet alkalmazásában és a rendelet Unió-szerte történő hatékony alkalmazásának megkönnyítése érdekében olyan esetben, amikor a „common law" jogi hagyományokkal rendelkező tagállamok belső jogrendszereinek szerkezete nem teszi lehetővé bíróságaik és ügyészeik számára, hogy a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozathoz képest kiegészítő intézkedéseket hozzanak, az ilyen kiegészítő intézkedéseket meg kell tudnia hozni valamely más olyan hatóságnak, amely hatáskörrel rendelkezik arra, hogy büntetőeljárásokban intézkedéseket hozzon. Az ilyen illetékes hatóság bevonása semmilyen módon nem sértheti a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozatot, amelyet kizárólag valamely bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész hozhat meg, és amelynek szükségszerűen magában kell foglalnia az e rendelet szerinti elutasítási

([6]) A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

([8]) A Tanács 2002/475/IB kerethatározata (2002. június 13.) a terrorizmus elleni küzdelemről (HL L 164., 2002.6.22., 3. o.).

([9]) A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.).

([10]) A Tanács 2005/214/IB kerethatározata (2005. február 24.) a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról (HL L 76., 2005.3.22., 16. o.).

([11]) A Tanács 2008/909/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról (HL L 327., 2008.12.5., 27. o.).

([12]) A Tanács 2008/947/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról (HL L 337., 2008.12.16., 102. o.).

([13]) A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

okok értékelését is. Bármely más illetékes hatóság bevonásának kizárólag azt a célt kell szolgálnia, hogy megkönnyítsék az ilyen igazságügyi döntéshozatalt és e rendelet hatékony alkalmazását.

(15) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy amennyiben erre belső jogrendszerük szerkezete miatt szükség van, kijelöljenek egy vagy több központi hatóságot a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresések adminisztratív továbbítása és fogadása, valamint az ilyen megkeresésekkel kapcsolatos egyéb hivatalos levelezés céljára . Az említett központi hatóságok adminisztratív támogatást is nyújthatnak, valamint koordináló és segítő szerepet is betölthetnek, megkönnyítve és előmozdítva ezzel a büntetőeljárások átadására irányuló megkeresések elfogadását.

(16) Egyes uniós jogi aktusok már most megkövetelik a tagállamoktól, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyes – például az (EU) 2017/541 irányelv szerinti terrorista tevékenységekkel vagy a 2014/62/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([14]) szerinti, az euro hamisításával kapcsolatos – bűncselekmények tekintetében megállapítsák a joghatóságot olyan ügyekben, amelyekben valamely személy átadását megtagadják.

(17) Annak biztosítása érdekében, hogy lehetséges legyen a büntetőeljárások e rendelettel összhangban történő átadása minden olyan esetben, amikor a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás, valamint a gyanúsítottak, a vádlottak és az áldozatok uniós jogban rögzített alapvető jogainak hatékony védelme ezt megkívánja, e rendeletnek meghatározott esetekben joghatóságot kell megállapítania annak érdekében, hogy a megkeresett állam joghatóságot gyakorolhasson olyan bűncselekményekkel kapcsolatban, amelyekre a megkereső állam nemzeti joga alkalmazandó. A megkeresett államnak joghatósággal kell rendelkeznie azon bűncselekmények tekintetében, amelyekre vonatkozóan a büntetőeljárás átadását kérik, amennyiben ezt a tagállamot tekintik a legmegfelelőbb helyzetben lévőnek a szóban forgó bűncselekményre irányuló büntetőeljárás lefolytatására. A joghatóságra vonatkozóan e rendeletben előírt szabályok nem akadályozhatják meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti szintű intézkedéseket fogadjanak el annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelet rendelkezései szerinti konkrét ügyekben joghatóságot gyakorolhassanak.

(18) A megkeresett állam nemzeti joga által már előírt joghatóságon kívül joghatóságot kell megállapítani az e rendeletben meghatározott konkrét indokok alapján minden olyan esetben, amikor az adott tagállamot tekintik a legmegfelelőbb helyzetben lévőnek a büntetőeljárás lefolytatására. A megkeresett államnak joghatósággal kell rendelkeznie olyan helyzetekben, amikor a megkeresett állam megtagadja egy olyan gyanúsított vagy vádlott átadását, akivel szemben európai elfogatóparancsot adtak ki, és aki a megkeresett államban tartózkodik, és annak állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik, amennyiben a megtagadás az e rendeletben meghatározott konkrét indokokon alapul. Joghatóságot kell megállapítani például abban az esetben, ha az átadást a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikke 7. pontjának b) alpontja alapján tagadják meg, amely azokban a helyzetekben alkalmazandó, amikor a bűncselekményeket a kibocsátó tagállam területén kívül követték el, és a végrehajtó tagállam joga nem teszi lehetővé a büntetőeljárás lefolytatását ugyanazon bűncselekményekre vonatkozóan, ha azokat a területén kívül követték el. Az említett szabály alkalmazható lehet olyan helyzetekben, amikor egy bűncselekményt valamely más tagállam vagy egy harmadik ország területén más tagállamok állampolgárai vagy harmadik országbeli állampolgárok követnek el, és a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban lakóhellyel rendelkezik. Ez különös fontossággal bír a nemzetközi közösség alapvető értékeit sértő olyan súlyos bűncselekmények esetében, mint a háborús bűncselekmények vagy a népirtás, amelyek esetében fennállhat a büntetőjogi felelősség megállapítása elmaradásának a kockázata amiatt, hogy a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikke 7. pontjának b) alpontja alapján megtagadják az európai elfogatóparancs végrehajtását. A megkeresett államnak akkor is rendelkeznie kell joghatósággal, ha a bűncselekmény főként a megkeresett államban fejti ki hatásait vagy ott okoz kárt. A kárt – a megkeresett állam nemzeti jogával összhangban – figyelembe kell venni, feltéve, hogy az a bűncselekmény egyik tényállási eleme. A megkeresett államnak akkor is joghatósággal kell rendelkeznie, ha az említett államban ugyanazon gyanúsítottal vagy vádlottal szemben más tényállás vonatkozásában már folyamatban van büntetőeljárás, annak érdekében, hogy az ilyen személy által feltételezetten elkövetett valamennyi büntetendő cselekmény tárgyában egyetlen joghatóság szerint lehessen ítéletet hozni, vagy ha az adott államban más személyekkel szemben van folyamatban büntetőeljárás ugyanazon, részben egyező vagy kapcsolódó tényállással kapcsolatban, ami különös jelentőséggel bírhat egy bűnszervezetet érintő nyomozásnak és a bűnszervezet büntetőeljárás alá vonásának egy tagállamba történő összpontosítása szempontjából. Az átadandó büntetőeljárás gyanúsítottjának vagy vádlottjának mindkét esetben a megkeresett állam állampolgárának kell lennie vagy ott lakóhellyel kell rendelkeznie.

(19) E rendelet céljának teljesítése és a joghatósági összeütközések megelőzése érdekében – különös tekintettel azokra a tagállamokra, amelyek jogrendszere a büntetőeljárás kötelező lefolytatásán alapul, valamint azokra a tagállamokra, amelyekben csak bizonyos bűncselekmények esetében kötelező a büntetőeljárás lefolytatása – lehetővé kell tenni, hogy a megkereső állam az átadás indítványozásakor lemondhasson az érintett személy azon bűncselekmény miatti büntetőeljárás alá vonására irányuló eljárásról, amely miatt az átadást kéri. E rendeletnek ezért lehetővé kell tennie,

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/62/EU irányelve (2014. május 15.) az euro és más pénznemek hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről, valamint a 2000/383/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 151., 2014.5.21., 1. o.).

hogy a megkereső állam illetékes hatóságai az előttük indított büntetőeljárásról lemondhassanak, azt felfüggeszthessék vagy megszüntethessék a büntetőeljárás lefolytatására megfelelőbb helyzetben lévőként azonosított tagállam javára abban az esetben is, ha az adott hatóságoknak a nemzeti joggal összhangban kötelességük lenne a büntetőeljárás lefolytatása. Ez nem érintheti az e rendeletben megállapított, a büntetőeljárás átadásának a megkereső államban kifejtett hatásaira vonatkozó rendelkezéseket.

(20) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában (Charta), valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben elismert elveket.

(21) E rendelet nem érinti a Chartában vagy az egyéb uniós jogi aktusokban – például a 2010/64/EU ([15]), a 2012/13/EU ([16]), a 2013/48/EU ([17]), az (EU) 2016/343 ([18]), az (EU) 2016/800 ([19]) és az (EU) 2016/1919 ([20]) európai parlamenti és tanácsi irányelvben – meghatározott eljárási jogokat azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre nézve azok kötelezők. A megkereső hatóságnak biztosítania kell különösen az uniós és a nemzeti jog szerinti ilyen jogok tiszteletben tartását, amikor e rendelet alapján kéri a büntetőeljárás átadását.

(22) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy e rendelet alkalmazása során figyelembe vegyék a kiszolgáltatott személyek szükségleteit. A büntetőeljárás során gyanúsított és vádolt kiszolgáltatott személyekre vonatkozó eljárási biztosítékokról szóló, 2013. november 27-i bizottsági ajánlással ([21]) összhangban kiszolgáltatott gyanúsítottnak vagy vádlottnak tekintendő minden olyan gyanúsított vagy vádlott, aki nem képes megérteni a büntetőeljárást vagy nem képes abban hatékonyan részt venni életkora, szellemi vagy fizikai állapota vagy bármilyen esetleges fogyatékossága miatt.

(23) Hasonlóképpen, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy e rendelet alkalmazása során figyelembe vegyék az előzetes fogvatartásban lévő gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogait, adott esetben tekintetbe véve az (EU) 2023/681 bizottsági ajánlást ([22]).

(24) A megkereső hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a büntetőeljárás átadását vagy a saját kezdeményezésükre – akár a megkeresett hatósággal folytatott konzultációkat követően, akár anélkül –, vagy valamely gyanúsított vagy vádlott, vagy valamely áldozat kérelmére indítványozzák. Ez a rendelet nem írhat elő kötelezettséget valamely büntetőeljárás átadásának kérelmezésére vagy büntetőeljárás átadására. Annak mérlegelése során, hogy kibocsássanak-e büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést, a megkereső hatóságnak értékelnie kell, hogy az átadás a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás célját szolgálja-e, ideértve azt is, hogy az arányos és helyénvaló-e az érintett eljárás tekintetében. Az említett értékelést eseti alapon kell elvégezni azon tagállam azonosítása érdekében, amely a legmegfelelőbb helyzetben van a szóban forgó bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására.

(25) A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés indokoltságának értékelése során a megkereső hatóságnak több kritériumot is figyelembe kell vennie, amelyek prioritási sorrendjét és súlyát az egyes egyedi esetek tényállása és érdeme alapján kell megállapítani. Az igazságszolgáltatás legfőbb érdekét szolgálva minden lényeges tényezőt figyelembe kell venni. Például, ha a bűncselekményt részben vagy egészben a megkeresett állam területén követték el, vagy a bűncselekmény által okozott hatások túlnyomó része vagy a kár jelentős része– amennyiben az említett hatások vagy károk a bűncselekmény tényállási elemeinek részét képezik – a megkeresett állam területén következett be, lehetővé kell tenni, hogy ezt az államot tekintsék a büntetőeljárás lefolytatására megfelelőbb helyzetben lévő államnak, tekintettel arra, hogy a beszerzendő bizonyítékok, mint például a tanúk és áldozatok vallomásai vagy a szakértői vélemények a megkeresett államban találhatóak, és így a büntetőeljárás átadása esetén azok könnyebben beszerezhetőek. Ezen túlmenően a későbbi kártérítési eljárások megkeresett államban történő megindítását

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).
([16]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).
([17]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).
([18]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság vélelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).
([19]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).
([20]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).
([21]) HL C 378., 2013.12.24., 8. o.
([22]) A Bizottság (EU) 2023/681 ajánlása (2022. december 8.) az előzetes letartóztatásban lévő gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogairól és a fogva tartás anyagi feltételeiről (HL L 86., 2023.3.24., 44. o.).

megkönnyítené, ha a büntetőjogi felelősség megállapítására irányuló eljárást is ugyanabban a tagállamban folytatnák le. Hasonlóképpen, ha a bizonyítékok többsége a megkeresett államban található, a büntetőeljárás átadása elősegítheti a bizonyítékoknak a megkeresett állam nemzeti jogával összhangban történő beszerzését és későbbi elfogadhatóságát.

(26) Ha egy vagy több gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam állampolgára vagy lakóhelye a megkeresett állam területén található, a büntetőeljárás átadása indokolt lehet a gyanúsított vagy vádlott azon jogának biztosítása érdekében, hogy a tárgyaláson jelen lehessen, az (EU) 2016/343 irányelvvel összhangban. Hasonlóképpen, ha az áldozatok közül egy vagy több a megkeresett állam állampolgára vagy lakóhelye a megkeresett állam területén található, a büntetőeljárás átadása indokolt lehet az áldozatoknak a büntetőeljárásban való részvétele megkönnyítése, valamint az eljárás során tanúként történő eredményesebb kihallgatása érdekében. Azokban az esetekben, amikor a megkeresett államban az e rendeletben meghatározott okokból megtagadják az európai elfogatóparancs hatálya alatt álló gyanúsított vagy vádlott átadását, a büntetőeljárás átadása akkor is indokolt lehet, ha az adott személy a megkeresett államban tartózkodik, de nem állampolgára vagy lakosa a megkeresett államnak.

(27) A megkereső hatóság feladata a rendelkezésére álló információ alapján annak értékelése, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy a gyanúsított, a vádlott vagy az áldozat a megkeresett államban él. Ha csak korlátozott információk állnak rendelkezésre, az említett értékelésre vonatkozóan a megkereső hatóságnak és a megkeresett hatóságnak konzultációkat kell folytatniuk annak megerősítése érdekében, hogy a gyanúsított, a vádlott, illetve az áldozat lakóhelye a megkeresett államban van-e. Az említett értékelés céljából relevánsak lehetnek különféle esetleg arra utaló objektív körülmények, hogy az érintett személy az érdekeltségeinek szokásos központját egy adott tagállamban alakította-e ki, vagy van-e erre irányuló szándéka. Alapos okkal feltételezhető, hogy egy személy lakóhelye a megkeresett államban található különösen akkor, ha a személyt a megkeresett államban lakóhellyel rendelkezőként vették nyilvántartásba, amint azt a személyazonosító igazolvány, a tartózkodási engedély vagy a hivatalos lakcímnyilvántartásba való bejegyzés jelzi. Ha a szóban forgó személy a megkeresett államban nincs nyilvántartásba véve, a lakóhelyre utalhat az a tény, hogy az adott személy kifejezésre juttatta azon szándékát, hogy az adott tagállamban telepedik le, vagy az adott tagállamban való stabil és huzamosabb időtartamot felölelő tartózkodás nyomán bizonyos kapcsolatok fűzik ahhoz, amelyek hasonló fokúak, mint az adott tagállamban hivatalos lakóhely létesítéséből eredő kapcsolatok. Annak megállapítása érdekében, hogy egy adott helyzetben elegendő kapcsolat áll-e fenn az érintett személy és a megkeresett állam között ahhoz, hogy alapos okkal feltételezhető legyen, hogy az érintett személy ebben a tagállamban rendelkezik lakóhellyel, figyelembe kell venni az adott személy helyzetét jellemző különböző objektív tényezőket, amelyekbe beletartozik különösen az adott személy megkeresett államban való tartózkodásának hossza, jellege és körülményei, vagy a megkeresett államban fennálló családi vagy gazdasági kapcsolatai. Annak eldöntésekor, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy az érintett személy a megkeresett államban rendelkezik lakóhellyel, releváns lehet a nyilvántartásba vett jármű, a bankszámla, az a tény, hogy az adott személy megszakítás nélkül tartózkodott a megkeresett államban, vagy egyéb objektív tényezők. A megkeresett államban tett rövid látogatás, az üdülési célú tartózkodás – beleértve egy nyaralóban –, vagy a hasonló, további érdemi kapcsolat nélküli tartózkodás nem elég annak megállapításához, hogy valaki az adott tagállamban lakik.

(28) A büntetőeljárás átadása akkor is indokolt lehet, ha a gyanúsítottal vagy vádlottal szemben ugyanazon, részben egyező vagy más tényállás miatt büntetőeljárás van folyamatban a megkeresett államban, vagy ha ugyanazon, részben egyező vagy kapcsolódó tényállás miatt más személyekkel szemben olyan büntetőeljárás van folyamatban a megkeresett államban – például határokon átnyúló bűnszervezetek elleni büntetőeljárások esetében –, amely során a társtettesként vádolt különböző személyeket különböző tagállamokban vonhatják büntetőeljárás alá. Ezen túlmenően, ha a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban egy másik bűncselekmény miatt szabadságelvonással járó büntetést tölt vagy fog letölteni, a büntetőeljárás átadása indokolt lehet az elítélt azon jogának biztosítása érdekében, hogy a megkeresett államban büntetésének végrehajtása alatt jelen lehessen azon tárgyaláson, amelyre vonatkozóan a büntetőeljárás átadását kérelmezik. A megkereső hatóságoknak kellően meg kell fontolniuk, hogy a büntetőeljárás átadása javíthatja-e az érintett személy társadalmi visszailleszkedésének kilátásait, ha az ítéletet a megkeresett államban hajtanák végre. Az említett célból figyelembe lehet venni a személy kötődését a megkeresett államhoz, így azt, hogy az említett személy a megkeresett államot tartja-e a család helyének, valamint nyelvi, kulturális, társadalmi, gazdasági vagy egyéb kapcsolatait is. Az illetékes hatóságok emellett gyakran jutnak megállapodásra az eljárások összevonásáról a legmegfelelőbb helyzetben lévő joghatóság azonosítása alapján. Ilyen megállapodások létrejöhetnek az (EU) 2018/1727 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([23]) létrehozott, az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségének (Eurojust) koordinációs ülésein, az Eurojust közreműködése nélkül zajló kétoldalú vagy többoldalú találkozók keretében, vagy a 2009/948/IB kerethatározat szerinti konzultációkat követően.

([23]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendelete (2018. november 14.) az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségéről (Eurojust) és a 2002/187/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 138. o.).

(29) A megkereső hatóság számára ajánlott, hogy mielőtt mérlegelné a büntetőeljárás átadását kizárólag azon az alapon, hogy a bizonyítékok többsége a megkeresett államban található, figyelembe vegye annak lehetőségét, hogy a bírósági határozatok kölcsönös elismerésének meglévő eszközei, így például – azon tagállamok vonatkozásában, melyekre nézve az kötelező – a 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([24]), valamint a kölcsönös jogsegély révén szerezzen be bizonyítékokat más tagállamoktól.

(30) A gyanúsítottak, vádlottak vagy áldozatok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy kérelmezhessék az őket érintő büntetőeljárás egy másik tagállamnak való átadását. Lehetővé kell tenni a gyanúsítottak, vádlottak vagy áldozatok számára, hogy az erre irányuló kérelmet akár a megkereső állam, akár a megkeresett állam illetékes hatóságaihoz benyújthassák, amennyiben úgy ítélik meg, hogy fennállnak olyan okok, amelyek az igazságszolgáltatás érdekében indokolják a büntetőeljárás átadását. Valamely gyanúsított, vádlott vagy áldozat például olyan esetben nyújthat be ilyen kérelmet a megkereső államban, amikor tudomása van arról, hogy a megkeresett államban büntetőeljárás van folyamatban ugyanazon gyanúsítottakkal vagy vádlottakkal szemben ugyanazon, részben egyező vagy más tényállás miatt, vagy ugyanazon, részben egyező vagy kapcsolódó tényállás miatt más személyekkel szemben. Valamely gyanúsított, vádlott vagy áldozat például akkor nyújthat be ilyen kérelmet a megkeresett államban, ha a szóban forgó államban lakóhellyel rendelkezik vagy annak állampolgára, vagy ha tudomása van arról, hogy ugyanazon gyanúsítottakkal vagy vádlottakkal szemben eljárás indult ugyanazon, részben egyező vagy más tényállás miatt. Miközben az ilyen kérelmet meg kell vizsgálni és azt rögzíteni kell, nem jelenthet kötelezettséget a megkereső hatóságra vagy a megkeresett hatóságra nézve a büntetőeljárás átadásának kérelmezésére vagy annak átadására, továbbá arra sem, hogy e célból konzultációkat folytassanak egy másik tagállam hatóságával. Ha az említett hatóságok bármelyike a gyanúsított, a vádlott vagy az áldozat, vagy az érdekükben eljáró védő, illetve jogi képviselő által benyújtott, büntetőeljárás átadására vonatkozó kérelem alapján tudomást szerez párhuzamos büntetőeljárásról, a 2009/948/IB kerethatározattal összhangban köteles konzultálni a másik hatósággal.

(31) A megkereső hatóságnak, amint az lehetséges, tájékoztatnia kell a gyanúsítottat vagy a vádlottat a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátásának szándékáról, és lehetőséget kell biztosítania az ilyen személy számára, hogy az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban nyilatkozatot tegyen – többek között a helyreállító igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó szempontokról is – annak érdekében, hogy a hatóságok az átadásra irányuló megkeresés kibocsátása előtt figyelembe vehessék a szóban forgó személy jogos érdekeit. Fontos, hogy az ilyen tájékoztatást írásos formában nyújtsák. A tájékoztatás szóban is megadható kell legyen, ha a tájékoztatás megadásának tényét a nemzeti jog szerinti jegyzőkönyvezési eljárással összhangban rögzítik. A tájékoztatás formanyomtatványok használatával is megadható kell legyen. Amennyiben a megkereső hatóság – például az érintett gyanúsított vagy vádlott életkorára, vagy fizikai vagy szellemi állapotára tekintettel – szükségesnek ítéli, a nyilatkozat megtételére való lehetőséget a szóban forgó személy jogi képviselője részére kell biztosítani, ha rendelkezésre áll ilyen képviselő. A gyanúsítottnak vagy vádlottnak az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékáról való tájékoztatáshoz fűződő jogos érdeke értékelésekor a megkereső hatóságnak figyelembe kell vennie a nyomozás titkossága biztosításának szükségességét vagy az adott személlyel szembeni nyomozás veszélyeztetésének kockázatát, például minden olyan esetben, amikor erre fontos közérdek védelme érdekében van szükség, vagyis amikor az említett tájékoztatás folyamatban lévő fedett nyomozásokat veszélyeztethet, vagy súlyosan sértheti a büntetőeljárás megindításának helye szerinti tagállam nemzetbiztonságát. Ha a megkereső hatóság észszerű erőfeszítései ellenére sem képes a gyanúsított vagy vádlott személy tartózkodási helyét megállapítani vagy őt elérni, az ilyen személy tájékoztatásának kötelezettsége attól az időponttól áll fenn, hogy sikerült megállapítani a gyanúsított vagy vádlott személy tartózkodási helyét vagy sikerült őt elérni.

(32) E rendelet alkalmazása során figyelembe kell venni az áldozatok 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([25]) meghatározott jogait, ideértve a tájékoztatáshoz való jogot is. Ez a rendelet nem értelmezhető úgy, hogy korlátozza a tagállamokat abban, hogy a nemzeti jog alapján az uniós jogban meghatározottaknál szélesebb körű jogokat biztosítsanak az áldozatoknak.

(33) A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésről szóló határozat meghozatalakor a megkereső hatóságnak kellően figyelembe kell vennie az áldozatok jogos érdekeit, ideértve a védelmüket és a helyreállító igazságszolgáltatással kapcsolatos szempontokat is, és fel kell mérnie, hogy a büntetőeljárás átadása esetleg hátrányosan érintheti-e az áldozatok azon lehetőségét, hogy az érintett büntetőeljárásban hatékonyan gyakorolhassák a jogaikat. Ennek felmérése magában foglalhatja például az arra vonatkozó lehetőségek és elérhető módozatok mérlegelését, hogy az áldozatok a tárgyalás során a megkeresett államban tanúskodjanak, ha az nem a lakóhelyük szerinti tagállam. Ezenkívül mérlegelni kell, hogy az áldozatoknak van-e lehetőségük – például tanúktól és szakértőktől – bizonyítékot beszerezni és azt előterjeszteni, kártérítési igénnyel élni, vagy igénybe venni a megkeresett állam tanúvédelmi, valamint helyreállító igazságszolgáltatási programjait. A büntetőeljárás átadása az áldozatok kártérítéshez való jogát

([24]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

([25]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o.).

nem sértheti. Ez a rendelet nem érinti a nemzeti eljárásokban alkalmazott, az áldozatok kártérítésére és tulajdonának visszaszolgáltatására vonatkozó szabályokat.

(34) Amennyiben szükséges, hogy a megkereső államban az áldozatnak nyújtott védelem a megkeresett államban is biztosított legyen, a megkereső állam illetékes hatóságainak mérlegelniük kell európai védelmi határozatnak a 606/2013/EU európai parlament és tanácsi rendelettel ([26]) vagy – azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre nézve az kötelező – a 2011/99/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([27]) összhangban történő kibocsátását.

(35) Amennyiben a megkereső hatóság büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést szándékozik kibocsátani, erről – amint az lehetséges - tájékoztatnia kell a megkereső tagállamban lakóhellyel rendelkező, illetve jogi személy esetében a megkereső tagállamban letelepedett olyan áldozatot, aki a nemzeti jogba átültetett 2012/29/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban tájékoztatást kap a büntetőeljárásról, illetve jogi személy esetében azt, amely a nemzeti joggal összhangban ilyen tájékoztatást kapott. A megkereső hatóságnak lehetőséget kell biztosítania az ilyen személyek számára, hogy az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban nyilatkozatot tegyenek annak érdekében, hogy a hatóságok az átadásra irányuló megkeresés kibocsátása előtt figyelembe vehessék a jogos érdekeiket. Fontos, hogy az ilyen tájékoztatást írásos formában nyújtsák. A tájékoztatás szóban is megadható kell legyen, ha a tájékoztatás megadásának tényét a nemzeti jog szerinti jegyzőkönyvezési eljárással összhangban rögzítik. A tájékoztatás formanyomtatványok használatával is megadható kell legyen, vagy abban az esetben, ha kivételesen nagy számú áldozatot kell tájékoztatni, a nyilvánosság általános tájékoztatásának egyéb eszközei útján, így például a nemzeti jog szerint az igazságügyi hatóságok rendelkezésére álló meghatározott online közzétételi eszközök igénybevételével. Amennyiben a megkereső hatóság – például az érintett áldozat életkorára, vagy fizikai vagy szellemi állapotára tekintettel – szükségesnek ítéli, a nyilatkozatuk megtételére való lehetőséget a jogi képviselőjük részére kell biztosítani, ha rendelkezésre áll ilyen képviselő. Az áldozatoknak az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékáról való tájékoztatáshoz fűződő jogos érdeke értékelésekor a megkereső hatóságnak figyelembe kell vennie a nyomozás titkossága biztosításának szükségességét vagy a nyomozás veszélyeztetésének kockázatát, például olyan esetekben, amikor az említett tájékoztatás folyamatban lévő fedett nyomozásokat veszélyeztethet, vagy súlyosan sértheti a megkereső tagállam nemzetbiztonságát.

(36) Az e rendelet szerint meghatározott egyes esetekben formanyomtatványokat is lehet használni annak érdekében, hogy a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság könnyebben tudja egymást kölcsönösen segíteni abban, hogy tájékoztassák a gyanúsítottat, a vádlottat vagy az áldozatot, valamint kikérjék a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátására irányuló szándékkal kapcsolatos véleményüket. Az ilyen formanyomtatványok használatának lehetősége nem zárhatja ki annak lehetőségét, hogy a megkereső hatóság vagy a megkeresett hatóság közvetlenül értesítse a gyanúsítottakat, a vádlottakat vagy az áldozatokat.

(37) E rendelet megfelelő alkalmazása feltételezi a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság közötti kommunikációt, amelyeket ösztönözni kell arra, hogy minden szükséges esetben konzultáljanak egymással e rendelet zökkenőmentes és hatékony alkalmazásának elősegítése érdekében, akár közvetlenül, akár adott esetben az Eurojuston keresztül.

(38) Lehetővé kell tenni a megkereső hatóság számára, hogy a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátása előtt szükség szerint konzultálhasson a megkeresett hatósággal, különösen annak megállapítása érdekében, hogy a büntetőeljárás átadása a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás érdekeit szolgálná-e, beleértve azt is, hogy az arányos és helyénvaló-e az érintett eljárás tekintetében, valamint hogy a megkeresett hatóság valószínűsíthetően hivatkozni fog-e az e rendelet szerinti elutasítási okok valamelyikére.

(39) A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés továbbításakor a megkereső hatóságnak pontos és egyértelmű tájékoztatást kell adnia a megkeresés alapjául szolgáló körülményekről és feltételekről, valamint át kell adnia minden egyéb támogató dokumentációt annak érdekében, hogy a megkeresett hatóság a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésről megalapozott döntést tudjon hozni. A kitöltött megkeresési formanyomtatványt, valamint – a fordítási költségek és idő csökkentése érdekében – legalább az írásos támogató dokumentáció és információ leglényegesebb részeit a megkereső hatóságnak le kell fordítania a megkeresett állam valamely hivatalos nyelvére vagy az említett állam által e rendelettel összhangban elfogadott bármely más nyelvre. Az érintett dokumentumok leglényegesebb részei azok a részletek, amelyek szükségesnek tűnnek ahhoz, hogy a megkeresett hatóság megalapozott döntést hozzon a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésről.

(40) A megkereső hatóság számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy mindaddig, amíg a megkeresett hatóság nem hoz döntést a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról vagy elutasításáról, visszavonja az átadásra irányuló megkeresést, például ha olyan további elemekről szerez tudomást, amelyek miatt az átadás a továbbiakban nem tűnik indokoltnak. A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés visszavonásáról haladéktalanul tájékoztatni kell

([26]) Az Európai Parlament és a Tanács 606/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről (HL L 181., 2013.6.29., 4. o.).

([27]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/99/EU irányelve (2011. december 13.) az európai védelmi határozatról (HL L 338., 2011.12.21., 2. o.).

a megkeresett hatóságot, és ezt a tájékoztatást meg kell adni adott esetben a gyanúsítottaknak vagy vádlottaknak, illetve az áldozatoknak.

(41) A megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kézhezvételétől számított 60 napon belül tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az arra vonatkozó határozatáról, hogy elfogadja vagy elutasítja a büntetőeljárás átadását. Egyedi esetekben, amikor a megkeresett hatóság a gyakorlatban nem tudja betartani ezt a határidőt, például amiatt, mert úgy ítéli meg, hogy további információkra van szüksége, lehetőséget kell biztosítani a határidőnek - a túlzott késedelmek elkerülése érdekében - legfeljebb 30 nappal történő meghosszabbítására. A büntetőeljárás átadásának elfogadásakor a megkeresett hatóságnak kellő indokolással ellátott határozatot kell hoznia. Amennyiben a megkeresett hatóság elutasítja a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést, tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az elutasítás okairól. E célból elegendő, ha a megkeresett hatóság tömör tájékoztatást nyújt az elutasítás releváns okáról vagy okairól.

(42) Ha a megkeresett hatóság elfogadta a büntetőeljárás átadását, a megkereső hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül továbbítania kell a megkeresett hatóság részére az ügyirathoz tartozó minden dokumentumot – vagy legalább azok releváns részeit – eredeti példányban vagy hiteles másolatban, azok fordításával együtt. A nemzeti eljárás megszüntetését követően a megkereső hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül továbbítania kell a megkeresett hatóság részére az ügyirat minden fennmaradó releváns részét eredeti példányban vagy hiteles másolatban, beleértve a releváns tárgyi bizonyítékokat, így például az elkövetéssel kapcsolatos tárgyakat, vagy a vér- és DNS-mintákat is. Eredeti dokumentációt csak akkor kell továbbítani, ha a megkeresett hatóság ezt kéri, így például olyan esetben, amikor egy dokumentumot igazságügyi szakértői vizsgálatnak kell alávetni. Amennyiben az ügyirathoz tartozó dokumentumok eredeti példányára és a tárgyi bizonyítékokra már nincs szükség a megkeresett államban, a megkereső állam kérésére – például amikor egy másik nyomozás céljából szükség van az adott dokumentumokra vagy tárgyi bizonyítékokra – vissza kell azokat juttatni. Amennyiben a megkereső állam a megkeresett állam felhívására úgy nyilatkozik, hogy nem igényli az ügyirathoz tartozó eredeti dokumentumok vagy a tárgyi bizonyítékok visszaszolgáltatását, amikor azokra már nincs szükség, vagy az eljárás lezárásakor, a megkeresett állam számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti jogával összhangban eldöntse, hogyan kezeli a fennmaradó bizonyítékokat, beleértve azt is, hogy megőrzi-e vagy megsemmisíti-e azokat. A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés elfogadását követően, az átadás hatékony lebonyolításának megkönnyítése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság konzultálhasson egymással a továbbítandó, valamint szükség esetén lefordítandó szükséges dokumentumok vagy azok részeinek meghatározása érdekében. Ugyanakkor fontos, hogy az arra vonatkozó döntés, hogy csak a dokumentumok egy részét küldjék meg, kiegyensúlyozott legyen és a szóban forgó dokumentumok gondos mérlegelésén alapuljon annak érdekében, hogy ne sérüljön a tisztességes eljárás elve.

(43) A büntetőeljárások átadása az e rendeletben meghatározottaktól eltérő okból nem utasítható el. A büntetőeljárás átadása elfogadásának feltétele, hogy az átadás tárgyát képező büntetőeljárás alapjául szolgáló tényállás a megkeresett államban büntetőeljárás alá vonható legyen. A megkeresett hatóságnak el kell utasítania a büntetőeljárás átadását, ha a megkeresett államban nem minősül bűncselekménynek az a cselekmény, amelyre vonatkozóan az átadást kérik, vagy ha a megkeresett államnak az adott bűncselekmény tekintetében nincs joghatósága, kivéve, ha az e rendelet szerint előírt joghatóságot gyakorolja. A megkeresett hatóságnak abban az esetben is el kell utasítania a büntetőeljárás átadását, ha a megkeresett államban nem teljesülnek a bűncselekmény büntetőeljárás alá vonásának feltételei. Ilyen eset lehet például, ha az áldozat nem tett időben feljelentést, amennyiben ez a megkeresett államban a büntetőeljárás megindításának szükséges feltétele, vagy ha a gyanúsított vagy vádlott halála vagy kóros elmeállapota miatt annak büntetőeljárás alá vonására nincs lehetőség a megkeresett állam nemzeti joga értelmében. Ezenkívül a megkeresett hatóságnak el kell utasítania a büntetőeljárás átadását, ha a megkeresett államban egyéb akadályai vannak a büntetőeljárás alá vonásnak. Lehetővé kell tenni a megkeresett hatóság számára, hogy elutasítsa a büntetőeljárás átadását olyan esetben, amikor a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam nemzeti jogával összhangban valamilyen kiváltságot vagy mentességet élvez, például személyek bizonyos kategóriáival, úgymint diplomatákkal kapcsolatban vagy kifejezetten védett kapcsolatokban, így például az ügyvédi titoktartási kötelezettségviszonylatában, vagy ha a megkeresett hatóság megítélése szerint az átadást nem indokolják a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatáshoz fűződő érdekek, például amiatt, mert a büntetőeljárás átadása kérelmezésének egyik feltétele sem teljesül, vagy ha a büntetőeljárás átadásához használt megkeresési formanyomtatvány hiányos vagy nyilvánvalóan pontatlan, és azt a megkereső hatóság nem pótolta vagy pontosította, ezért a megkeresett hatóság nem rendelkezik a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés elbírálásához szükséges információkkal. A megkeresett hatóság számára abban az esetben is lehetővé kell tenni a megkeresés elutasítását, ha az adott cselekmény az elkövetés helye szerint nem minősül bűncselekménynek, és a megkeresett állam nem rendelkezik eredendő joghatósággal az ilyen bűncselekmény nyomozására és büntetőeljárás alá vonására. Az említett elutasítási ok figyelembe veszi a területiség elvét, ami azt jelenti, hogy a megkeresett állam számára lehetővé kell tenni, hogy elutasítsa a büntetőeljárás átadását azokban az esetekben, amikor a megkereső állam területén kívül elkövetett feltételezett bűncselekmény nem bűncselekmény az elkövetés helyén, és a megkeresett állam nemzeti joga nem teszi lehetővé az ilyen bűncselekmények büntetőeljárás alá vonását, amennyiben azokat a területén kívül követték el. E rendelet alkalmazásában az „eredendő joghatóság” olyan joghatóság, amelyet a nemzeti jog eleve előír, és azt nem e rendelet keletkezteti.

(44) Az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás ([28]) végrehajtásáról szóló egyezmény 54–58. cikkében és a Charta 50. cikkében meghatározott ne bis in idem elve az Európai Unió Bíróságának értelmezése szerint a büntetőjog egyik alapvető alapelve, amely szerint a vádlottat nem lehet büntetőeljárás keretében újra bíróság elé állítani vagy vele szemben nem lehet büntetést kiszabni olyan bűncselekmény miatt, amelynek tekintetében már jogerősen felmentették vagy elítélték. A megkeresett hatóságnak a büntetőeljárás átadását ezért el kell utasítania, ha az az említett elvvel ellentétes lenne.

(45) A megkeresett hatóságnak annak vizsgálata során, hogy elfogadja vagy elutasítja-e a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést, mérlegelnie kell, hogy az ilyen átadás a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás célját szolgálná-e. Az említett mérlegelést eseti alapon kell elvégezni azon tagállam azonosítása érdekében, amely a legmegfelelőbb helyzetben van a szóban forgó bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására. A megkeresett hatóságnak széles mérlegelési jogkörrel kell rendelkeznie az említett mérlegelés során. Az ilyen mérlegelés során az ügy releváns körülményeire kell szorítkozni, például arra, hogy van-e arra utaló nyilvánvaló jel, hogy a bűncselekményt sem egészében, sem részben nem a megkeresett állam területén követték el, a bűncselekmény tényállási elemeinek részét képező hatások túlnyomó része vagy kár jelentős része nem az említett állam területén következett be,, továbbá a gyanúsított vagy vádlott nem az említett állam állampolgára, vagy nem rendelkezik ott lakóhellyel. Az áldozat, a tanú vagy más érintett egyén személyes, anyagi vagy családi helyzete önmagában nem lehet döntő tényező annak mérlegelése során, hogy a büntetőeljárás átadása a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás célját szolgálná-e.

(46) A megkeresett hatóságnak, mielőtt döntene a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés bármely elutasítási ok alapján történő elutasításáról, adott esetben konzultálnia kell a megkereső hatósággal a szükséges további információk beszerzése érdekében.

(47) A megkeresett államnak biztosítania kell a gyanúsítottak, a vádlottak és az áldozatok számára a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozattal szemben a hatékony jogorvoslathoz való hozzáférést a Charta 47. cikkével és a nemzeti jog szerint alkalmazandó eljárásokkal összhangban, amennyiben jogaikat e rendelet alkalmazása hátrányosan érinti. A büntetőeljárás átadásáról szóló határozat felülvizsgálata kizárólag az e rendeletben meghatározott elutasítási okok tekintetében előírt kritériumokra alapozható. A büntetőeljárás átadásának mérlegelése során minden olyan lényeges körülményt figyelembe kell venni, amely az említett kritériumok vizsgálata szempontjából releváns. E mérlegelésnek nemcsak az lehet gyakran része, hogy egyensúlyt teremtsenek azon egyének érdekei, illetve jogai között, akiknek a jogait az ügy érintheti, hanem az is, hogy a büntető igazságszolgáltatási rendszer működésének sajátosságait és gyakorlati vonatkozásait figyelembe vegyék. Az ilyen jogorvoslat nem érintheti a nemzeti jog szerinti egyéb jogorvoslati lehetőségeket.

(48) A megkeresett hatóságnak széles mérlegelési jogkörrel kell rendelkeznie annak mérlegelésekor, hogy a büntetőeljárás átadása a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás célját szolgálja-e, valamint hogy elutasítsa-e az átadásra irányuló megkeresést az e rendeletben meghatározott, választható elutasítási okok valamelyike alapján. E mérlegelési jogkör gyakorlásának vizsgálatát annak felülvizsgálatára kell korlátozni, hogy a megkeresett hatóság a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés elfogadásáról szóló határozat meghozatalakor nyilvánvalóan túllépte-e mérlegelési jogkörének határait.

(49) A jogorvoslat eredményezheti azt, hogy a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozatot helybenhagyják, vagy részben vagy egészben hatályon kívül helyezik. Főszabály szerint sikeres jogorvoslat esetében a büntetőeljárást visszautalják a megkereső államhoz. Bizonyos helyzetekben azonban a bíróság a nemzeti jogával összhangban dönthet úgy is, hogy a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozat helybenhagyható, feltéve, hogy bizonyos feltételek vagy további alakiságok teljesülnek, így például, ha pótolják a megkeresési formanyomtatvány egyes hiányzó elemeit, vagy ha további intézkedéseket tesznek az átadás végrehajtásával kapcsolatban, mint például a tanúvédelem fenntartása érdekében.

(50) Az e rendelet szerinti jogorvoslat nem terjedhet ki az ügy érdemének felülvizsgálatára, így például arra, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre ahhoz, hogy indokolt legyen a nyomozás megindítása vagy folytatása, hogy az ügy tényállását vagy a szubjektív tényállási elemeket, mint például a szándékosságot vagy a súlyos gondatlanságot az alkalmazandó normáknak megfelelően állapították-e meg, továbbá a felülvizsgálat nem vonatkozhat a már beszerzett bizonyítékok bizonyító súlyára vagy erejére vagy a nyilatkozatok hitelességére.

(51) A jogorvoslathoz való jog hatékony gyakorlásának szavatolása érdekében a megkeresett államnak biztosítania kell, hogy a gyanúsítottaknak, a vádlottaknak és az áldozatoknak joguk legyen betekinteni a büntetőeljárás átadásával kapcsolatos valamennyi olyan iratba, amely az e rendelet szerinti átadás elfogadásáról szóló határozat alapjául szolgált, és amely szükséges az említett határozat hatékony megtámadásához. Az ilyen iratbetekintési jogot a megkeresett állam nemzeti joga szerinti eljárásokkal összhangban kell gyakorolni, és az korlátozható, amennyiben

([28]) Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.).

az aláásná a nyomozás titkosságát, illetve más módon sértené vagy veszélyeztetné a nyomozás érdekét, vagy személyek biztonságát veszélyeztetné. A betekintés megtagadásának mérlegelésekor kellően tekintettel kell lenni az érintett személyek jogaira, figyelembe véve a büntetőeljárás különböző szakaszait. Az ilyen betekintés korlátozását szigorúan, továbbá a Charta szerinti, a tisztességes eljáráshoz való joggal összhangban kell értelmezni.

(52) A hatékony jogorvoslatnak a gyanúsított, a vádlott vagy az áldozat általi kérelmezésére vonatkozó határidő nem haladhatja meg a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló, indokolással ellátott határozatnak az érintett személy általi kézhezvételétől számított 15 napot. A nemzeti jog irányadó azon esetekre, amikor a gyanúsítottat, a vádlottat vagy az áldozatot a büntetőeljárás átadásának időpontjában még nem azonosították, és ezért az indokolással ellátott határozatot nem lehetett az adott személlyel közölni.

(53) Ha a megkeresett hatóság elfogadja a büntetőeljárás átadását, annak a büntetőeljárás megkereső államban való felfüggesztését vagy megszüntetését kell eredményeznie, a megkereső állam és a megkeresett állam általi párhuzamos intézkedések megelőzése céljából. Ez azonban nem érintheti azokat a szükséges nyomozási vagy egyéb eljárási intézkedéseket, ideértve a szükséges sürgős intézkedéseket is, amelyeket a megkereső államnak esetlegesen végre kell hajtania a megkeresett hatóság általi elfogadásról szóló értesítés kézhezvételét követően, amennyiben ezt a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás megkívánja. A „nyomozási vagy egyéb eljárási intézkedések” fogalmát tágan kell értelmezni, mivel az nemcsak a bizonyítékok beszerzése céljából végzett intézkedéseket foglalja magában, hanem a bírósági eljárást megelőző, szabadságelvonás elrendelését eredményező eljárási cselekményt vagy bármely más ideiglenes intézkedést is. Annak biztosítása érdekében, hogy a megkereső államban ne kerüljön sor a büntetőeljárás elhúzódó meghosszabbítására, amint a megtett nyomozási vagy egyéb eljárási intézkedések lezárulnak, vagy amikor azok már nem szükségesek, a megkereső államban fel kell függeszteni vagy meg kell szüntetni a büntetőeljárást. Ha a megkeresett államban halasztó hatályú jogorvoslatot vesznek igénybe, a megkereső államban a büntetőeljárás nem függeszthető fel, és az nem szüntethető meg az említett jogorvoslatról szóló határozat megkeresett államban történő meghozataláig.

(54) Azokban az esetekben, amikor a büntetőeljárásra vonatkozó joghatóságot kizárólag e rendelet alapozza meg, és az átadásra irányuló megkeresés kézhezvétele megtörtént, továbbá a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról vagy elutasításáról még nem született döntés, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy nemzeti joguk alapján jogalapot határozzanak meg arra vonatkozóan, hogy ideiglenesen fogva tarthassák a megkeresett államban tartózkodó gyanúsítottat vagy vádlottat, vagy az említett állam illetékes hatósága más ideiglenes intézkedést fogadhasson el. Ilyen ideiglenes fogvatartás vagy egyéb ideiglenes intézkedés csak a nemzeti joggal összhangban és csak szükség esetén rendelhető el vagy fogadható el. Az ilyen fogvatartásra vagy egyéb ideiglenes intézkedésre ugyanazoknak az eljárási biztosítékoknak kell vonatkozniuk, mint amelyek a nemzeti jog alapján az azonos intézkedésekre vonatkoznak, beleértve a bírósági felügyeletet is. Ezen túlmenően az ilyen ideiglenes fogvatartást vagy egyéb ideiglenes intézkedést a megkeresett hatóság rendelkezésére álló információk alapján végzett megfelelő értékelést követően kell meghozni. E rendelet azonban nem képezhet jogalapot személyek fogvatartásához azzal a céllal, hogy a megkeresett államnak fizikailag átadják őket annak érdekében, hogy az büntetőeljárást indítson az adott személy ellen.

(55) A megkeresett állam illetékes hatóságának írásban tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot a megkeresett államban folytatott büntetőeljárás végén hozott határozatokról. A 2009/948/IB kerethatározat hasonló kötelezettséget ír elő, amennyiben az eljárások egy tagállamban történő összevonásáról megállapodás született. Ha a megkeresett hatóság úgy dönt, hogy megszünteti az átadásra irányuló megkeresés alapjául szolgáló tényállással kapcsolatos büntetőeljárást, tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot a megszüntetés indokairól. A megkeresett hatóságnak legalább az ilyen információk, valamint a megkeresett államban hozott jogerős írásbeli határozat leglényegesebb részeit le kell fordítania a megkereső állam valamely hivatalos nyelvére vagy az említett állam által e rendelettel összhangban elfogadott bármely más nyelvre. Az információk és a határozat leglényegesebb részei azok a részletek, amelyek általános tartalmának megismerése valószínűsíthetően szükséges a megkereső hatóság számára.

(56) Ha a megkeresett hatóság úgy határoz, hogy az átadásra irányuló megkeresés alapjául szolgáló tényállással kapcsolatos büntetőeljárást megszünteti, lehetővé kell tenni, hogy a megkereső hatóság folytathassa vagy újra megindíthassa a büntetőeljárást, amennyiben ez nem jár az Európai Unió Bíróságának értelmezése szerinti *ne bis in idem* elv sérelmével, azaz ha az eljárás megszüntetéséről szóló határozat a megkeresett állam nemzeti joga szerint nem tiltja véglegesen a büntetőeljárás folytatását, valamint azt nem azt követően hozták, hogy az ügy érdeme tekintetében döntés született és ezért nem zárja ki az adott államban az ugyanazon cselekmények miatti további büntetőeljárásokat. Az áldozatoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy a megkereső államban büntetőeljárást kezdeményezhessenek, vagy kérhessék annak újbóli megnyitását az adott állam nemzeti jogával összhangban, feltéve, hogy ez nem jár a *ne bis in idem* elv sérelmével.

(57) A büntetőeljárás e rendelettel összhangban történő átadását követően a megkeresett hatóságnak a nemzeti joga vonatkozó rendelkezéseit és eljárásait kell alkalmaznia. E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az beavatkozik a nemzeti jogban biztosított bármely, büntetőeljáráshoz kapcsolódó mérlegelési jogkörbe.

(58) E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az érinti a megkeresett állam nemzeti jogával összhangban előírt elévülési idő időtartamát a megkeresett államban.

(59) Annak érdekében, hogy a büntetőeljárás átadása teljes körű joghatással járjon, a megkereső hatóság által átadott bizonyítékok elfogadása nem tagadható meg a megkeresett államban folytatott megfelelő büntetőeljárásban azon az egyedüli alapon, hogy az adott bizonyítékokat egy másik tagállamban szerezték be. A megkeresett állam illetékes bíróságának továbbra is rendelkeznie kell az arra vonatkozó bírói mérlegelési jogkörével, hogy az ilyen bizonyítékokat a nemzeti joggal összhangban értékelje, a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak pedig továbbra is rendelkezniük kell azon jogukkal, hogy a Charta szerinti, a védelemhez való jogukkal összhangban vitassák az ilyen bizonyítékok elfogadhatóságát. Ezen elvekkel összhangban, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 67. cikkének (1) bekezdésében előírtak szerint a tagállamok eltérő jogrendszereinek és jogi hagyományainak tiszteletben tartása mellett e rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az megtiltaná a bíróságoknak a nemzeti jogrendszerükben – többek között a „common law” jogrendszerében – alkalmazott, a tisztességes eljárásra vonatkozó alapvető nemzeti jogelvek alkalmazását.

(60) A megkeresett államnak saját nemzeti jogát kell alkalmaznia a szóban forgó bűncselekményre alkalmazandó büntetés meghatározásakor. Amennyiben a bűncselekmény elkövetésére a megkereső állam területén került sor, a megkeresett hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a büntetőjogi szankció meghatározásakor a megkeresett állam nemzeti jogával összhangban figyelembe vegyék a megkereső állam nemzeti jogában előírt legmagasabb büntetési tételt, amennyiben ez a vádlott számára kedvezőbb. Az érintett gyanúsítottak vagy vádlottak számára a jogbiztonság bizonyos fokának és az alkalmazandó jog kiszámíthatóságának biztosítása érdekében ezt figyelembe kell venni azokban a helyzetekben, amikor a büntetőeljárás átadása a megkeresett államban súlyosabb büntetés kiszabásához vezetne, mint ami a megkereső államban az ugyanazon bűncselekményért kiszabható legmagasabb büntetési tétel. Ha a megkeresett állam joghatósága kizárólag ezen a rendeleten alapul, a megkereső állam nemzeti jogában előírt legmagasabb büntetési tételt minden esetben figyelembe kell venni.

(61) Minden tagállamnak viselnie kell a büntetőeljárás átadásával kapcsolatos saját költségeit, beleértve a gyanúsítottat vagy a vádlottat az egyes érintett tagállamokban megillető eljárási jogok gyakorlásával kapcsolatos költségeket is, az alkalmazandó uniós és nemzeti joggal összhangban. A tagállamok nem követelhetik egymástól az e rendelet alkalmazásával összefüggésben felmerülő költségek megtérítését. Ha azonban a megkereső államban jelentős vagy rendkívüli költségek merültek fel a megkeresett államnak átadandó ügyiratban található iratok fordításával kapcsolatban, a megkeresett hatóságnak mérlegelnie kell a megkereső hatóság költségek megosztására vonatkozó indítványát. Ilyen esetekben a megkereső hatóságnak és a megkeresett hatóságnak konzultálnia kell egymással annak érdekében, hogy megállapodjanak a költségek megosztásáról. E konzultációkat ideális esetben a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátása előtt kell lefolytatni. Amennyiben nem sikerül megállapodni a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés elfogadásáról szóló határozat elfogadása előtt, a megkereső hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy dönthessen úgy, hogy e rendelettel összhangban visszavonja a megkeresést, vagy hogy fenntartja a megkeresést és viseli a költségek kivételesen magasnak tekintett részét.

(62) Az Unió valamennyi hivatalos nyelvére lefordított szabványos megkeresési formanyomtatvány használata megkönnyítené a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság közötti együttműködést és információcserét, lehetővé téve számukra a büntetőeljárás átadására irányuló megkereséssel kapcsolatos gyorsabb és hatékonyabb határozathozatalt. Az ilyen megkeresési formanyomtatvány használata egyben csökkentené a fordítási költségeket és hozzájárulna a megkeresések minőségének javításához.

(63) A megkeresési formanyomtatvány csak olyan személyes adatokat tartalmazhat, amelyek a megkeresett hatóság által a büntetőeljárás átadására irányuló megkereséssel kapcsolatban hozandó határozat megkönnyítéséhez szükségesek. A megkeresési formanyomtatványnak tartalmaznia kell a személyes adatok kategóriáinak megjelölését, így például azt, hogy az érintett személy gyanúsított, vádlott vagy áldozat, valamint az adott kategóriákra vonatkozó konkrét mezőket.

(64) A büntetőeljárás átadásának kérelmezésére szolgáló megkeresési formanyomtatvány vagy egyéb formanyomtatványok megfelelőbbé tételére vonatkozó igények hatékony kezelése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet mellékleteinek módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ([29]) megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik

([29]) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(65) Az üggyel kapcsolatos adatok gyors, közvetlen, interoperábilis, megbízható és biztonságos cseréjének biztosítása érdekében a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság közötti és – amennyiben valamely tagállam központi hatóságot jelölt ki – a központi hatóságok, valamint az Eurojust bevonásával folytatott, e rendelet szerinti kommunikációt főszabályként az (EU) 2023/2844 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([30]) értelmében vett decentralizált informatikai rendszeren keresztül kell végrehajtani. Főszabályként a decentralizált informatikai rendszert kell használni különösen a megkeresési formanyomtatvány és bármely más vonatkozó információ és irat cseréjére, valamint a hatóságok között folytatott, az e rendelet szerinti minden egyéb kommunikációra. Azokban az esetekben, amikor az (EU) 2023/2844 rendeletben előírt kivételek közül egy vagy több alkalmazandó, különösen, ha a decentralizált informatikai rendszer használata nem lehetséges vagy nem helyénvaló, lehetővé kell tenni az említett rendeletben meghatározott egyéb kommunikációs eszközök használatát.

(66) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a nemzeti informatikai rendszer helyett olyan szoftvert használhassanak, amelyet a Bizottság fejleszt ki (a továbbiakban: referenciaalkalmazási szoftver). A referenciaalkalmazási szoftvert moduláris alapon kell kialakítani, vagyis külön kell csomagolni és külön kell rendelkezésre bocsátani az (EU) 2022/850 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([31]) által létrehozott e-CODEX-rendszer azon komponenseitől, amelyek a szoftvernek a decentralizált informatikai rendszerhez való kapcsolódásához szükségesek. Az említett kialakításnak lehetővé kell tennie a tagállamok számára, hogy meglévő nemzeti igazságügyi kommunikációs infrastruktúrájukat a határokon átnyúló felhasználás céljából is igénybe vegyék vagy fejlesszék.

(67) A Bizottságot kell megbízni a referenciaalkalmazási szoftver létrehozásával, karbantartásával és fejlesztésével. A Bizottságnak úgy kell megterveznie, fejlesztenie és karbantartania a referenciaalkalmazási szoftvert, hogy az adatkezelők számára lehetővé tegye az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([32]) és az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([33]) meghatározott adatvédelmi követelményeknek és elveknek való megfelelést, különösen a beépített és alapértelmezett adatvédelemre, valamint a magas szintű kiberbiztonságra vonatkozó kötelezettségek vonatkozásában. A referenciaalkalmazási szoftvernek emellett megfelelő technikai intézkedéseket kell magában foglalnia, és lehetővé kell tennie a megfelelő biztonsági és interoperabilitási szint biztosításához szükséges szervezeti intézkedéseket, figyelemmel arra, hogy különleges kategóriába tartozó adatok cseréjére is sor kerülhet. A Bizottság a referenciaalkalmazási szoftver létrehozása, karbantartása és fejlesztése keretében nem kezel személyes adatokat.

(68) A Bizottság által háttérrendszerként kifejlesztett referenciaalkalmazási szoftvernek programozottan gyűjtenie kell a nyomonkövetési célokhoz szükséges statisztikai adatokat, és az ilyen adatokat továbbítani kell a Bizottságnak. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a Bizottság által kifejlesztett referenciaalkalmazási szoftver helyett nemzeti informatikai rendszert használnak, az ilyen rendszereket el lehet látni az említett adatok programozott gyűjtéséhez szükséges eszközökkel, és ebben az esetben az ilyen adatokat kell a Bizottságnak továbbítani. Az e-CODEX-rendszer csatlakozóelemét szintén el lehetne látni egy, a releváns statisztikai adatok visszanyerését lehetővé tevő funkcióval.

(69) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a decentralizált informatikai rendszer létrehozására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([34]) megfelelően kell gyakorolni.

([30]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2844 rendelete (2023. december 13.) a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való jog digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L, 2023/2844, 2023.12.27., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).

([31]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/850 rendelete (2022. május 30.) a polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén történő, határokon átnyúló elektronikus adatcserére szolgáló számítógépes rendszerről (e-CODEX-rendszer) és az (EU) 2018/1726 rendelet módosításáról (HL L 150., 2022.6.1., 1. o.).

([32]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

([33]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

([34]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(70) E rendeletnek jogalapot kell teremtenie személyes adatoknak a tagállamok közötti, a büntetőeljárások átadása céljából az (EU) 2016/680 irányelv 8. cikkével és 10. cikkének a) pontjával összhangban történő cseréjéhez. A személyes adatokkal kapcsolatos bármely más szempontra, így például a megkereső hatósághoz beérkezett személyes adatok megőrzésének időtartamára, valamint a személyes adatoknak a megkereső hatóság és megkeresett hatóság általi kezelésére azonban a tagállamok által az (EU) 2016/680 irányelv szerint elfogadott nemzeti jognak kell vonatkoznia. A megkereső hatóságot és a megkeresett hatóságot a személyes adatok említett irányelv szerinti kezelése tekintetében adatkezelőnek kell tekinteni. A központi hatóságok igazgatási támogatást nyújthatnak a megkereső hatóságnak és a megkeresett hatóságnak, és amennyiben ezen adatkezelők nevében személyes adatokat kezelnek, az adott adatkezelő adatfeldolgozójának kell tekinteni őket. A személyes adatok Eurojust általi kezelését illetően e rendelettel összefüggésben az (EU) 2018/1725 rendeletet kell alkalmazni, az (EU) 2018/1727 rendeletben meghatározott konkrét adatvédelmi szabályok sérelme nélkül. E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy tovább bővítené az egyéb uniós információs rendszerekhez való hozzáférésre vonatkozóan az e rendszereket létrehozó uniós jogi aktusok alapján fennálló jogokat.

(71) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a büntetőeljárás átadását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(72) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország a 2023. július 13-i levelében bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.

(73) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(74) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2023. május 22-én véleményt ([35]) nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet szabályokat állapít meg a büntetőeljárás tagállamok közötti átadására a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös térségen belüli hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás javítása érdekében.

(2) Ez a rendelet alkalmazandó a tagállamokban folytatott büntetőeljárások átadásának minden esetében.

(3) E rendelet nem módosítja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 6. cikkében rögzített alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget.

2 cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

([35]) HL C 253., 2023.7.18., 6. o.

1. „megkereső állam”: az a tagállam, amelyben büntetőeljárás folyamatban van, és amelyben az említett eljárásnak egy másik tagállamhoz való átadására irányuló megkeresést bocsátanak ki, vagy amely a büntetőeljárás esetleges átadásával kapcsolatban konzultációkat kezdeményezett vagy konzultáció iránti megkeresést kapott;

2. „megkeresett állam”: az a tagállam, amelyhez a büntetőeljárás átvétele céljából az említett eljárás átadására irányuló megkereséssel fordulnak, vagy amely a büntetőeljárás esetleges átadásával kapcsolatban konzultáció iránti megkeresést kapott vagy konzultációkat kezdeményezett;

3. „megkereső hatóság”:

   a) a megkereső államban az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész; vagy

   b) bármely más, a megkereső állam által ilyenként meghatározott és az adott ügyben a büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljáró illetékes hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik a büntetőeljárás átadásának kérelmezésére. Emellett a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésnek a megkeresett hatósághoz való továbbítását megelőzően azt a megkereső állam bírájának, bíróságának, nyomozási bírájának vagy ügyészének engedélyeznie kell, miután megvizsgálta, hogy a megkeresés megfelel-e az ilyen megkeresések kibocsátására vonatkozóan e rendeletben meghatározott feltételeknek. Ha a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést a megkereső állam bírája, bírósága, nyomozási bírája vagy ügyésze érvényesítette, a megkeresés továbbítása vonatkozásában az adott bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész is megkereső hatóságnak tekinthető;

4. „megkeresett hatóság”: az a bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész, aki, illetve amely a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban hatáskörrel rendelkezik a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozat meghozatalára és amennyiben azt a megkeresett állam jogrendszere lehetővé teszi, az e rendelet szerinti további intézkedések vagy a nemzeti jogában előírt bármely intézkedés meghozatalára.

   Azon követelmény sérelme nélkül, hogy a büntetőeljárás átadásának a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban való elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozatot kizárólag bíró, bíróság, nyomozási bíró vagy ügyész hozhatja meg a 12. cikk szerinti elutasítási okok értékelése alapján, a megkeresett állam – amennyiben a belső jogrendszerének a „common law” valamely jogi hagyományából eredő szerkezete miatt a nemzeti jogrendszere nem teszi lehetővé a bíróságai vagy az ügyészei számára, hogy a büntetőeljárás átadásának a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban való elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozattól eltérő intézkedéseket hozzon – előírhatja, hogy valamely más olyan hatóság hozzon intézkedéseket kizárólag az ilyen igazságügyi döntéshozatal megkönnyítése céljából, amely a nemzeti joga szerint hatáskörrel rendelkezik a büntetőeljárás során intézkedések meghozatalára. Az ilyen más illetékes hatóság e rendelet alkalmazásában további intézkedéseket is hozhat;

5. „decentralizált informatikai rendszer”: az (EU) 2023/2844 rendelet 2. cikke 3. pontjának fogalommeghatározása szerinti decentralizált informatikai rendszer;

6. „áldozat”: a 2012/29/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt fogalommeghatározás szerinti áldozat, vagy a nemzeti jogban meghatározott olyan jogi személy, amely az e rendelet hatálya alá tartozó büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény közvetlen következményeként sérelmet vagy gazdasági veszteséget szenvedett.

3. cikk

Joghatóság

(1) Amennyiben a megkeresett állam nemzeti joga nem rendelkezik a joghatóságról, e rendelet alkalmazásában a megkeresett állam joghatósággal rendelkezik minden olyan bűncselekmény tekintetében, amelyre a megkereső állam nemzeti jogát kell alkalmazni olyan esetekben, amikor:

a) a megkeresett állam a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikke 7. pontjának b) alpontja alapján megtagadja egy olyan gyanúsított vagy vádlott átadását, aki a megkeresett államban tartózkodik, és annak állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik;

b) a megkeresett állam megtagadja egy olyan gyanúsított vagy vádlott átadását, akivel szemben európai elfogatóparancsot adtak ki, és aki a megkeresett államban tartózkodik, és annak állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik, ha azt állapítja meg, hogy kivételes esetekben, konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy az átadás az ügy sajátos körülményei mellett az EUSZ 6. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) rögzített vonatkozó alapvető jogok nyilvánvaló megsértését vonná maga után;

c) a bűncselekmény tényállási elemeinek részét képező hatások túlnyomó része vagy kár jelentős része a megkeresett állam területén következett be;

d) a megkeresett államban más tényállás tekintetében a gyanúsítottal vagy vádlottal szemben büntetőeljárás van folyamatban, és a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik; vagy

e) a megkeresett államban ugyanazon, részben egyező vagy kapcsolódó tényállás tekintetében más személyekkel szemben büntetőeljárás van folyamatban, és az átadandó büntetőeljárásban a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik.

(2) Ha a megkeresett állam kizárólag az (1) bekezdés alapján állapítja meg a joghatóságot, e joghatóság csak az e rendelet szerinti, a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés alapján gyakorolható.

4. cikk

A büntetőeljárásról történő lemondás, annak felfüggesztése vagy megszüntetése a megkereső állam által

Bármely tagállam, amelynek nemzeti joga szerint joghatósága van valamely bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására, e rendelet alkalmazása céljából lemondhat a büntetőeljárásról, illetve felfüggesztheti vagy megszüntetheti a büntetőeljárást annak érdekében, hogy az adott bűncselekmény vonatkozásában lehetővé tegye a büntetőeljárás megkeresett államnak történő átadását.

2. FEJEZET

A BÜNTETŐELJÁRÁS ÁTADÁSA

5. cikk

A büntetőeljárás átadásának kérelmezésére vonatkozó kritériumok

(1) A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kizárólag akkor bocsátható ki, ha a megkereső hatóság álláspontja szerint a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás célját – az arányosságot is beleértve – jobban szolgálná, ha a vonatkozó büntetőeljárást egy másik tagállamban folytatnák le.

(2) A megkereső hatóságnak különösen a következő kritériumokat kell figyelembe vennie annak mérlegelésekor, hogy kérelmezze-e a büntetőeljárás átadását:

a) a bűncselekményt teljes egészében vagy részben a megkeresett állam területén követték el, vagy a bűncselekmény tényállási elemeinek részét képező hatásoktúlnyomó része vagy a kár jelentős része a megkeresett állam területén következett be;

b) egy vagy több gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik;

c) egy vagy több gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tartózkodik, és ez az állam a következők valamelyike alapján megtagadja e személyeknek a megkereső állam részére történő átadását:

   i. a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének 2. pontja;

   ii. a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének 3. pontja, ha e megtagadás nem az említett személlyel szemben ugyanazon bűncselekmény miatt hozott, a további büntetőeljárást megakadályozó jogerős ítéleten alapul; vagy

   iii. a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének 7. pontja;

d) egy vagy több gyanúsított vagy vádlott, akikkel szemben európai elfogatóparancsot adtak ki, a megkeresett államban tartózkodik, és ez az állam megtagadja e személyek átadását, ha azt állapítja meg, hogy kivételes esetekben, konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy az átadás az ügy sajátos körülményei mellett az EUSZ 6. cikkében és a Chartában rögzített vonatkozó alapvető jogok nyilvánvaló megsértését vonná maga után;

e) a nyomozás szempontjából releváns bizonyítékok többsége a megkeresett államban található, vagy a releváns tanúk többsége ott rendelkezik lakóhellyel;

f) a megkeresett államban a gyanúsítottal vagy vádlottal szemben ugyanazon, részben egyező vagy más tényállás miatt büntetőeljárás van folyamatban;

g) a megkeresett államban más személyekkel szemben ugyanazon, részben egyező vagy kapcsolódó tényállás miatt büntetőeljárás van folyamatban;

h) egy vagy több gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tölti vagy fogja letölteni a szabadságelvonással járó büntetését;

i) a büntetés megkeresett államban történő végrehajtása valószínűsíthetően javítja az elítélt személy kilátásait a társadalomba való visszailleszkedésre, vagy egyéb okokból megfelelőbb lenne, ha a büntetést a megkeresett államban hajtanák végre;

j) egy vagy több áldozat a megkeresett állam állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik;

k) a tagállamok illetékes hatóságai a 2009/948/IB kerethatározat szerint vagy egyéb módon konszenzusra jutottak a büntetőeljárások egy tagállamban történő összevonásáról.

Az első albekezdés j) pontja alkalmazásában a megkereső hatóságnak kellő figyelmet kell fordítania a gyermekáldozatokra és az egyéb kiszolgáltatott személyekre.

(3) A gyanúsított, a vádlott vagy a sértett a nemzeti jog szerinti eljárásokkal összhangban kérelmezheti a megkereső állam vagy a megkeresett állam illetékes hatóságainak a büntetőeljárás e rendelettel összhangban való átadását. Az ilyen kérelmeket meg kell vizsgálni, és az érintett tagállam nemzeti joga szerinti jegyzőkönyvezési eljárással összhangban rögzíteni kell. Ha a kérelmet a megkeresett állam illetékes hatóságához intézik, a megkeresett hatóság konzultálhat a megkereső hatósággal. Az e bekezdés alapján benyújtott kérelmek nem keletkeztetnek olyan kötelezettséget a megkereső állam számára, amelynek értelmében indítványoznia kellene a büntetőeljárás megkeresett államnak történő átadását vagy át kellene adnia annak a büntetőeljárást, továbbá a megkereső hatóság, illetve a megkeresett hatóság számára sem keletkeztetnek olyan kötelezettséget, amely szerint azoknak egymással konzultálniuk kellene.

6. cikk

A gyanúsított vagy vádlott jogai

(1) A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátása előtt a megkereső hatóságnak az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban kellően figyelembe kell vennie a gyanúsított vagy vádlott jogos érdekeit, beleértve a helyreállító igazságszolgáltatással kapcsolatos szempontokat is.

(2) Az e cikk (3), (4) és (6) bekezdésében, valamint a 15. és 17. cikkben meghatározott jogok alkalmazandók a büntetőeljárás gyanúsítottjaira vagy vádlottjaira attól az időponttól kezdve, amikor valamely tagállam illetékes hatóságai hivatalos értesítés útján vagy más módon a tudomásukra hozzák, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják őket, és függetlenül attól, hogy szabadságelvonás hatálya alatt állnak-e.

(3) A megkereső hatóságnak a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátása előtt:

a) az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban tájékoztatnia kell a gyanúsítottat vagy vádlottat – olyan nyelven, amelyet a gyanúsított vagy vádlott megért – arról, hogy a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést szándékozik kibocsátani; és

b) lehetőséget kell biztosítania a gyanúsított vagy vádlott számára az átadással kapcsolatos nyilatkozattételre, a helyreállító igazságszolgáltatással kapcsolatos szempontokra vonatkozóan is.

A megkereső hatóság nem köteles az e bekezdés első albekezdésében meghatározott kötelezettségeket teljesíteni, amennyiben:

a) az említett kötelezettségek teljesítése veszélyeztetné a nyomozás titkosságát, vagy más módon sértené a nyomozást;

b) a gyanúsított vagy vádlott tartózkodási helye nem állapítható meg, illetve a gyanúsított vagy vádlott nem érhető el annak ellenére sem, hogy a megkeresett hatóság erre észszerű erőfeszítéseket tett; vagy

c) a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésre a gyanúsítottnak vagy a vádlottnak az 5. cikk (3) bekezdése alapján tett kérelme nyomán kerül sor.

(4) Amennyiben a gyanúsított vagy vádlott úgy dönt, hogy a (3) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említettek szerint nyilatkozatot tesz, a gyanúsítottnak vagy vádlottnak legkésőbb tíz nappal azt követően kell megtennie az ilyen nyilatkozatát, hogy tájékoztatták az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának a szándékáról, és lehetőséget biztosítottak számára, hogy a (3) bekezdés szerint nyilatkozatot tegyen. Az adott nyilatkozatot a megkereső hatóságnak rögzítenie kell, és figyelembe kell vennie az arról való döntése meghozatalakor, hogy kéri-e a büntetőeljárás átadását. Az adott nyilatkozat rögzítését a megkereső állam nemzeti joga szerinti jegyzőkönyvezési eljárással összhangban kell végezni.

(5) Amennyiben a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tartózkodik, a megkereső hatóság a (3) bekezdés alkalmazásában továbbíthatja a II. mellékletben szereplő formanyomtatvány kitöltött változatát a megkeresett hatóságnak. Ebben az esetben a (3) és (4) bekezdés szerinti kötelezettségek értelemszerűen a megkeresett hatóságra alkalmazandók, amelynek ennek megfelelően tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot. Ha az adott gyanúsított vagy vádlott nyilatkozatot tesz, a megkeresett hatóságnak továbbítania kell azt a megkereső hatóság részére.

(6) Amennyiben a megkereső hatóság a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést bocsát ki, és a gyanúsított vagy vádlott a (3) bekezdéssel összhangban tájékoztatást kapott, a megkereső hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a gyanúsítottat vagy vádlottat a megkeresés kibocsátásáról olyan nyelven, amelyet a gyanúsított vagy vádlott megért.

(7) Amennyiben a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tartózkodik, a megkereső hatóság a (6) bekezdés alkalmazásában továbbíthatja a III. mellékletben szereplő formanyomtatvány kitöltött változatát a megkeresett hatóságnak. Ebben az esetben a (6) bekezdés szerinti kötelezettségek értelemszerűen a megkeresett hatóságra alkalmazandók, amelynek ennek megfelelően tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot.

7. cikk

Az áldozat jogai

(1) A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátása előtt a megkereső hatóságnak az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban kellően figyelembe kell vennie a sértett jogos érdekeit, beleértve a helyreállító igazságszolgáltatással kapcsolatos szempontokat is.

(2) Amennyiben az áldozat a megkereső államban lakóhellyel rendelkező természetes személy, aki a nemzeti jogba átültetett 2012/29/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban a büntetőeljárással kapcsolatos tájékoztatást kap, vagy a megkereső államban letelepedett jogi személy, amely a nemzeti joggal összhangban ilyen tájékoztatást kap, a megkereső hatóságnak a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátása előtt:

a) az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban tájékoztatnia kell az áldozatot – olyan nyelven, amelyet az áldozat megért – arról, hogy a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést szándékozik kibocsátani; és

b) lehetőséget kell biztosítania az áldozat számára az átadással kapcsolatos nyilatkozattételre, a helyreállító igazságszolgáltatással kapcsolatos szempontokra vonatkozóan is.

A megkereső hatóság nem köteles az e bekezdés első albekezdésében meghatározott kötelezettségeket teljesíteni, amennyiben:

a) az említett kötelezettségek teljesítése veszélyeztetné a nyomozás titkosságát, vagy más módon sértené vagy veszélyeztetné a nyomozás érdekét; vagy

b) a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésre az áldozatnak az 5. cikk (3) bekezdése alapján tett kérelme nyomán kerül sor.

(3) Amennyiben az áldozat úgy dönt, hogy a (2) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említettek szerint nyilatkozatot tesz, az áldozatnak legkésőbb tíz nappal azt követően kell megtennie azt, hogy tájékoztatták az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásnak szándékáról, és lehetőséget biztosítottak számára, hogy a (2) bekezdés szerint nyilatkozatot tegyen. Ezt a nyilatkozatot a megkereső hatóságnak rögzítenie kell, és figyelembe kell vennie annak eldöntésekor, hogy kéri-e a büntetőeljárás átadását. A nyilatkozat rögzítését a megkereső állam nemzeti joga szerinti jegyzőkönyvezési eljárással összhangban kell végezni.

(4) Amennyiben a megkereső hatóság a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést bocsát ki, és az áldozat a (2) bekezdéssel összhangban tájékoztatást kapott, a megkereső hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell az áldozatot a megkeresés kibocsátásáról olyan nyelven, amelyet az áldozat megért,

8. cikk

A büntetőeljárás átadásának kérelmezésére vonatkozó eljárás

(1) A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést a megkereső hatóságnak az I. mellékletben szereplő megkeresési formanyomtatvány használatával kell elkészítenie. A megkereső hatóságnak alá kell írnia a megkeresési formanyomtatványt, és igazolnia kell, hogy annak tartalma pontos és helyes.

(2) A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést megfelelően indokolni kell, és annak különösen a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a megkereső hatóságra vonatkozó információk;

b) a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény leírása, valamint a megkereső állam büntetőjogának alkalmazandó rendelkezései;

c) azok az okok, amelyek miatt a büntetőeljárás átadása szükséges és helyénvaló, és különösen, hogy az 5. cikk (2) bekezdése szerinti kritériumok közül melyeket kell alkalmazni;

d) a gyanúsítottról vagy vádlottról és az áldozatról rendelkezésre álló szükséges információk;

e) a büntetőeljárás átadása által a gyanúsított vagy vádlott és az áldozat jogaira gyakorolt hatások értékelése a megkereső hatóság rendelkezésére álló információk alapján, beleértve adott esetben az érintett személyeknek a 6. cikk (3) és (4) bekezdésével vagy a 7. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban tett nyilatkozatát, illetve az 5. cikk (3) bekezdése alapján tett kérelmek bemutatását;

f) tájékoztatás a megkereső államban lefolytatott, a büntetőeljárással kapcsolatos eljárási cselekményekről vagy intézkedésekről, beleértve az esetleges folyamatban lévő ideiglenes kényszerintézkedéseket és az ilyen intézkedések alkalmazásának határidejét is;

g) a személyes adatok kezelésére az (EU) 2016/680 irányelv 9. cikkének (3) bekezdése szerint alkalmazandó bármely különös feltétel.

(3) Amennyiben a gyanúsított vagy vádlott a 6. cikk (3) és (4) bekezdése szerint, vagy amennyiben a sértett a 7. cikk (2) és (3) bekezdése szerint nyilatkozatot tett, ezt a nyilatkozatot a büntetőeljárás átadására irányuló megkereséssel együtt továbbítani kell a megkeresett hatósághoz. Ha a gyanúsított, a vádlott vagy a sértett szóban tett nyilatkozatot, a megkereső hatóságnak biztosítania kell, hogy az említett nyilatkozat írásos jegyzőkönyve a megkeresett hatóság rendelkezésére álljon.

(4) Szükség esetén a büntetőeljárás átadására irányuló megkereséshez csatolni kell minden további vonatkozó információt és iratot.

(5) Az e cikk (1) bekezdésében említett, kitöltött megkeresési formanyomtatványt és a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést kísérő minden egyéb írásos információ leglényegesebb részeit le kell fordítani a megkeresett állam hivatalos nyelvére vagy bármely más olyan nyelvre, amelyet a megkeresett állam a 32. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban elfogad.

(6) A megkereső hatóságnak a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést közvetlenül, vagy adott esetben a 20. cikkben említett központi hatóság bevonásával továbbítania kell a megkeresett hatósághoz. A megkereső hatóságnak és a megkeresett hatóságnak minden egyéb hivatalos kommunikációt közvetlenül vagy adott esetben a 20. cikkben említett központi hatóság bevonásával kell lebonyolítaniuk.

(7) Ha a megkeresett hatóság nem ismert a megkereső hatóság számára, a megkereső hatóságnak minden szükséges módon tájékozódnia kell – többek között az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartóin keresztül, amint azt a 2008/976/IB tanácsi határozat ([36]) előírja – annak meghatározása érdekében, hogy a megkeresett államban melyik hatóság illetékes a 11. cikk (1) bekezdése szerinti határozat meghozatalára.

(8) A megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül, de minden esetben az e cikk (1) bekezdésében említett megkeresési formanyomtatvány kézhezvételétől számított 7 napon belül átvételi elismervényt kell küldenie a megkereső hatóság részére. Az említett kötelezettség adott esetben mind a 20. cikkben említett központi hatóságra, mind pedig azon megkeresett hatóságra vonatkozik, amely a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést a központi hatóságtól kézhez veszi.

(9) Ha a megkeresett államnak a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést fogadó hatósága nem rendelkezik hatáskörrel a 11. cikk (1) bekezdése szerinti határozat meghozatalára, indokolatlan késedelem nélkül továbbítania kell a megkeresést ugyanazon tagállam illetékes megkeresett hatóságának, és erről megfelelően tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot.

9. cikk

A megkereső hatóság által a megkeresés továbbítását követően szolgáltatandó információk

(1) A megkereső hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a megkeresett hatóságot minden olyan eljárási cselekményről vagy intézkedésről, amely befolyással bír a büntetőeljárásra, és amelyet a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés továbbítását követően folytattak le a megkereső államban, valamint rendelkezésre kell bocsátania minden vonatkozó dokumentumot.

([36]) A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

(2) A megkereső hatóságnak az (1) bekezdés szerinti információt és az említett bekezdéssel összhangban rendelkezésre bocsátott vonatkozó dokumentumok leglényegesebb részeit le kell fordítania a megkeresett állam hivatalos nyelvére vagy bármely más olyan nyelvre, amelyet a megkeresett állam a 32. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban elfogad.

10. cikk

A megkeresés visszavonása

(1) A megkereső hatóság a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést bármikor visszavonhatja azelőtt, hogy a megkeresett hatóság részéről megkapja annak a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban lévő határozatát a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról vagy elutasításáról. Ilyen esetekben a megkereső hatóság ennek megfelelően haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett hatóságot.

(2) A megkereső hatóságnak a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés visszavonásáról tájékoztatnia kell azon gyanúsítottat vagy vádlottat, aki a 6. cikk (3) bekezdése szerinti tájékoztatást kapott, valamint azon áldozatot, aki a 7. cikk (2) bekezdése szerinti tájékoztatást kapott, és ezt a tájékoztatást az általuk értett nyelven kell megadnia.

(3) Amennyiben a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tartózkodik, a megkereső hatóság a (2) bekezdésben említett tájékoztatás céljából továbbíthatja a VI. mellékletben szereplő formanyomtatvány kitöltött változatát a megkeresett hatóságnak. Ebben az esetben a megkeresett hatóságnak ennek megfelelően meg kell adnia az említett tájékoztatást a gyanúsítottnak vagy a vádlottnak, valamint megfelelően tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot.

(4) Amennyiben a megkereső hatóság az (1) bekezdéssel összhangban tájékoztatta a megkeresett hatóságot a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés visszavonásáról, a büntetőeljárás lefolytatása a megkereső hatóság feladata marad.

11. cikk

A megkeresett hatóság határozata

(1) A megkeresett hatóságnak határozatot kell hoznia arról, hogy részben vagy egészben elfogadja-e vagy elutasítja a büntetőeljárás átadását, és nemzeti jogával összhangban kell döntenie a meghozandó intézkedésekről. A büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozatot kellően meg kell indokolni.

(2) A megkeresett hatóságnak a 13. cikkben meghatározott határidőkkel összhangban értesítenie kell a megkereső hatóságot az e cikk (1) bekezdésében említett határozatáról.

(3) Ha a megkeresett hatóság úgy ítéli meg, hogy a megkereső hatóság által közölt információ nem elegendő annak eldöntéséhez, hogy elfogadja-e vagy elutasítsa a büntetőeljárás átadását, további, általa szükségesnek ítélt információkat kérhet. A megkereső hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül rendelkezésre kell bocsátania a kért kiegészítő információkat, amennyiben azok rendelkezésre állnak, a megkeresett állam hivatalos nyelvére vagy bármely más olyan nyelvre készült fordítással együtt, amelyet a megkeresett állam a 32. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban elfogad.

(4) Ha a megkeresett hatóság úgy dönt, hogy a 12. cikkel összhangban elutasítja a büntetőeljárás átadását, tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az elutasítás okairól.

(5) Amennyiben a megkereső hatóság megkapta az e cikk (1) bekezdése szerinti, a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló, indokolással ellátott határozatot, a megkereső hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül továbbítania kell a megkeresett hatóság részére az ügy iratainak vagy releváns részeinek eredeti példányát vagy hiteles másolatát, azoknak a megkeresett állam hivatalos nyelvére vagy a megkeresett állam által a 32. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban elfogadott bármely más nyelvre történő fordításával együtt.

(6) A büntetőeljárásnak a 21. cikk szerinti megszüntetését követően a megkereső hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül továbbítania kell a megkeresett hatóság részére az ügy iratainak minden fennmaradó releváns részét eredeti példányban vagy hitelesített másolatban, beleértve a releváns tárgyi bizonyítékokat is. Amennyiben az ügy iratainak hiteles másolatát már korábban a megkeresett hatóság rendelkezésére bocsátotta, a megkereső hatóságnak a megkeresett hatóság kérésére továbbítania kell az ügyirathoz tartozó dokumentumok eredeti példányát. A megkereső állam előírhatja, hogy az ügyirathoz tartozó dokumentumok eredeti példányát vagy a tárgyi bizonyítékot küldjék vissza a számára, ha a megkeresett államban már nincs szükség az említett dokumentumokra vagy bizonyítékra, vagy az eljárásnak a megkeresett államban történő lezárásakor. Amennyiben a megkereső állam a megkeresett állam érdeklődésére jelezte, hogy – amikor arra már nincs szükség, vagy az eljárás lezárásakor – nem kívánja visszakapni az ügyirathoz tartozó dokumentumok eredeti példányát vagy a tárgyi bizonyítékot, a megkeresett állam a nemzeti jogával összhangban dönthet arról, hogy hogyan kezeli a fennmaradó bizonyítékokat, beleértve azt is, hogy megőrzi vagy megsemmisíti-e azokat.

(7) Az (5) és (6) bekezdés alkalmazásában a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság konzultálhat egymással az ügy iratai azon releváns részeinek meghatározása érdekében, amelyeket továbbítani kell és le kell fordítani.

12. cikk

Az elutasítás okai

(1) A megkeresett hatóságnak részben vagy egészben el kell utasítania a büntetőeljárás átadását, ha a megkeresett állam nemzeti joga szerint nem indítható, illetve nem folytatható büntetőeljárás a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés alapjául szolgáló tényállással kapcsolatban, amennyiben a következő okok közül egy vagy több fennáll:

a) a cselekmény, amelyhez a megkeresés kapcsolódik, a megkeresett állam nemzeti joga szerint nem minősül bűncselekménynek;

b) a büntetőeljárás átvétele a ne bis in idem elvébe ütközne;

c) a gyanúsított vagy vádlott büntethetősége a bűncselekmény vonatkozásában az életkora miatt kizárt;

d) a büntethetőség a megkeresett állam nemzeti joga szerint elévült;

e) a bűncselekmény büntetőeljárás alá vonásának feltételei a megkeresett államban nem teljesülnek;

f) a bűncselekmény a megkeresett állam nemzeti joga szerint közkegyelem hatálya alá esik;

g) a megkeresett állam – a nemzeti joggal összhangban, vagy a 3. cikk alapján – nem rendelkezik joghatósággal a bűncselekmény tekintetében.

(2) A megkeresett hatóság részben vagy egészben elutasíthatja a büntetőeljárás átadását, ha az alábbi okok közül egy vagy több fennáll:

a) a megkeresett állam nemzeti joga szerinti kiváltság vagy mentesség nem teszi lehetővé az intézkedés megtételét;

b) a megkeresett hatóság megítélése szerint a büntetőeljárás átadása nem szolgálja a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás érdekeit;

c) a bűncselekményt részben vagy egészben nem a megkeresett állam területén követték el, a bűncselekmény tényállási elemeinek részét képező hatások túlnyomó része vagy kár jelentős része nem az említett állam területén következett be, továbbá a gyanúsított vagy vádlott nem az említett állam állampolgára vagy nem rendelkezik ott lakóhellyel;

d) a 8. cikk (1) bekezdésében említett megkeresési formanyomtatvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás, és az e cikk (3) bekezdésében említett konzultációt követően a hiányosságot nem pótolták vagy a hibát nem javították;

e) a megkereséssel érintett cselekmény nem minősül bűncselekménynek az elkövetés helyén, és a megkeresett állam a nemzeti joga szerint nem rendelkezik eredendő joghatósággal a bűncselekmény büntetőeljárás alá vonásához.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett okok valamelyikének fennállása esetén, mielőtt a megkeresett hatóság a büntetőeljárás átadásának részben vagy egészben történő elutasításáról döntene, adott esetben konzultálnia kell a megkereső hatósággal, valamint szükség esetén fel kell kérnie a megkereső hatóságot, hogy indokolatlan késedelem nélkül adjon meg minden szükséges információt.

(4) A (2) bekezdés a) pontjában említett okok fennállása esetén, és amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése a megkeresett állam valamely hatóságának a hatáskörébe tartozik, a megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül fel kell kérnie az adott hatóságot az említett hatáskör gyakorlására. Amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése egy másik állam vagy valamely nemzetközi szervezet hatóságának a hatáskörébe tartozik, a megkereső hatóságnak fel kell kérnie az adott hatóságot vagy nemzetközi szervezetet az említett hatáskör gyakorlására.

13. cikk

Határidők

(1) A megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül, de mindenképpen legkésőbb a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésnek az illetékes megkeresett hatóság általi kézhezvételétől számított 60 napon belül tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozatáról.

(2) Amennyiben valamely konkrét esetben a megkeresett hatóság nem tudja betartani az (1) bekezdésben meghatározott határidőt, ennek megfelelően indokolatlan késedelem nélkül és a késedelem okainak megjelölésével tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot. Ilyen esetekben az (1) bekezdésben említett határidő legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható.

(3) Amennyiben a megkeresett állam nemzeti joga szerint kiváltság vagy mentesség áll fenn, az (1) bekezdésben meghatározott határidő csak attól a naptól kezdődik, amelyen a megkeresett hatóságot tájékoztatták arról, hogy a kiváltságot vagy mentességet felfüggesztették.

14. cikk

Konzultációk a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság között

(1) Szükség esetén és a 11. cikk (3), (5), (6) és (7) bekezdésének, a 13. cikk (3) bekezdésének és a 19. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a megkereső hatóságnak és a megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül konzultálniuk kell egymással e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében.

(2) A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság közötti konzultációkra a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátása előtt is sor kerülhet, különösen annak megállapítása céljából, hogy az átadás a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás érdekeit szolgálná-e, beleértve azt is, hogy az arányos-e. A megkeresett hatóság is konzultálhat a megkereső hatósággal arról, hogy van-e lehetőség a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátására annak érdekében, hogy indítványozza a büntetőeljárásnak a megkereső államból történő átadását.

(3) Amennyiben a megkereső hatóság a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés előterjesztése előtt konzultál a megkeresett hatósággal, a büntetőeljárásra vonatkozó információkat a megkeresett hatóság rendelkezésére kell bocsátania, kivéve, ha ez veszélyeztetné a nyomozás titkosságát, vagy más módon sértené vagy veszélyeztetné a nyomozás érdekét.

(4) Amennyiben a hatóságok konzultációk iránti, e cikk alapján benyújtott megkereséseket kapnak, azokat indokolatlan késedelem nélkül meg kell válaszolniuk.

15. cikk

A gyanúsított és a vádlott számára nyújtandó tájékoztatás az átadás elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozatról

(1) Amennyiben a megkeresett hatóság a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban határozatot hozott a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról, a megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül, olyan nyelven, amelyet a gyanúsított vagy vádlott megért:

a) tájékoztatnia kell a gyanúsítottat vagy vádlottat a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozatról;

b) a gyanúsított vagy vádlott rendelkezésére kell bocsátania a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló, indokolással ellátott határozat egy példányát; és

c) tájékoztatnia kell a gyanúsítottat vagy vádlottat a megkeresett államban fennálló, hatékony jogorvoslathoz való jogáról, beleértve az ilyen jogorvoslatra vonatkozó határidőket is.

Adott esetben a megkeresett hatóság az e bekezdésben említett feladatok elvégzéséhez kérheti a megkereső hatóság segítségét.

(2) Amennyiben a gyanúsított vagy vádlott a megkereső államban tartózkodik, a megkeresett hatóság a (1) bekezdés alkalmazásában továbbíthatja a IV. mellékletben szereplő formanyomtatvány kitöltött változatát a megkereső hatóságnak. Ebben az esetben az (1) bekezdés szerinti kötelezettségek értelemszerűen alkalmazandók a megkereső hatóságra, amelynek ennek megfelelően tájékoztatnia kell a megkeresett hatóságot.

(3) Amennyiben a megkeresett hatóság a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban határozatot hozott a büntetőeljárás átadásának elutasításáról, a megkereső hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a gyanúsítottat vagy vádlottat az átadás elutasításáról szóló határozatról olyan nyelven, amelyet a gyanúsított vagy vádlott megért.

Adott esetben a megkereső hatóság az e bekezdésben említett feladatok elvégzéséhez kérheti a megkeresett hatóság segítségét.

(4) Amennyiben a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tartózkodik, a megkereső hatóság a (3) bekezdés alkalmazásában továbbíthatja a IV. mellékletben szereplő formanyomtatvány kitöltött változatát a megkeresett hatóságnak. Ebben az esetben az (1) bekezdés szerinti kötelezettségek értelemszerűen alkalmazandók a megkeresett hatóság vonatkozásában, amelynek ennek megfelelően tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot.

(5) A megkeresett hatóság nem köteles az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket teljesíteni, a megkereső hatóság pedig nem köteles a (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket teljesíteni, amennyiben:

a) az említett kötelezettségek teljesítése veszélyeztetné a nyomozás titkosságát, vagy más módon sértené a nyomozást; vagy

b) a gyanúsított vagy vádlott tartózkodási helye nem állapítható meg, illetve a gyanúsított vagy vádlott nem érhető el annak ellenére sem, hogy a megkeresett hatóság erre észszerű erőfeszítéseket tett.

16. cikk

Az áldozat számára nyújtandó tájékoztatás az átadás elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozatról

(1) Amennyiben a megkeresett hatóság e rendelet 11. cikke (1) bekezdésével összhangban határozatot hozott arról, hogy elfogadja a büntetőeljárás átadását, és az áldozat a megkereső államban lakóhellyel rendelkező természetes személy és a nemzeti jogba átültetett 2012/29/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban a büntetőeljárással kapcsolatos tájékoztatást kapja, vagy a megkereső államban letelepedett jogi személy, amely a nemzeti joggal összhangban kap ilyen tájékoztatást, a megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül, az áldozat által értett nyelven tájékoztatnia kell az áldozatot:

a) az átadásnak a megkeresett hatóság általi elfogadásáról szóló határozatról; és

b) az áldozatnak a megkeresett államban fennálló, a hatékony jogorvoslathoz való jogáról, beleértve az ilyen jogorvoslatra vonatkozó határidőket is.

Adott esetben a megkeresett hatóság az e bekezdésben említett feladatok elvégzéséhez kérheti a megkereső hatóság segítségét.

(2) Amennyiben az áldozat a megkereső államban tartózkodik, a megkeresett hatóság a (1) bekezdés alkalmazásában továbbíthatja az V. mellékletben szereplő formanyomtatvány kitöltött változatát a megkereső hatóságnak. Ebben az esetben az (1) bekezdés szerinti kötelezettségek értelemszerűen alkalmazandók a megkereső hatóság vonatkozásában, amelynek ennek megfelelően tájékoztatnia kell a megkeresett hatóságot.

(3) Amennyiben a megkeresett hatóság e rendelet 11. cikke (1) bekezdésével összhangban határozatot hozott arról, hogy elutasítja a büntetőeljárás átadását, és az áldozat a megkereső államban lakóhellyel rendelkező természetes személy és a nemzeti jogba átültetett 2012/29/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban a büntetőeljárással kapcsolatos tájékoztatást kapja, vagy a megkereső államban letelepedett jogi személy, amely a nemzeti joggal összhangban kap ilyen tájékoztatást, a megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül, az áldozat által értett nyelven tájékoztatnia kell az áldozatot az átadás elutasításáról szóló határozatról.

(4) A megkeresett hatóság nem köteles az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket teljesíteni, a megkereső hatóság pedig nem köteles a (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket teljesíteni, amennyiben:

a) az említett kötelezettségek teljesítése veszélyeztetné a nyomozás titkosságát, vagy más módon sértené a nyomozást; vagy

b) a gyanúsított vagy vádlott tartózkodási helye nem állapítható meg, illetve a gyanúsított vagy vádlott nem érhető el annak ellenére sem, hogy a megkeresett hatóság vagy a megkereső hatóság erre észszerű erőfeszítéseket tett.

17. cikk

A hatékony jogorvoslathoz való jog

(1) A gyanúsítottaknak, vádlottaknak és áldozatoknak joguk van a megkeresett államban a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozattal szembeni hatékony jogorvoslathoz. E jogot a megkeresett állam bírósága előtt, annak nemzeti jogával összhangban kell gyakorolni.

(2) Amennyiben a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozattal szemben jogorvoslat iránti igénnyel élnek, a határozatot a 12. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt kritériumok alapján, a nemzeti joggal összhangban kell megvizsgálni. Amennyiben mérlegelési jogkör gyakorlására került sor, a felülvizsgálatnak annak értékelésére kell korlátozódnia, hogy a megkeresett hatóság nyilvánvalóan túllépte-e a mérlegelési jogkörének határait.

A hatékony jogorvoslat igénybevételére vonatkozó határidő nem lehet hosszabb a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló, indokolással ellátott határozat kézhezvételétől számított 15 napnál.

Amennyiben a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátására a nyomozás befejezése, valamint a megygyanúsítás vagy a vádemelés után kerül sor, a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozattal szembeni jogorvoslati lehetőség igénybevételének halasztó hatálya van. Az ilyen halasztó hatály nem érinti a megkeresett állam azon

lehetőségét, hogy fenntartsa a gyanúsított vagy vádlott szökésének megakadályozásához vagy a bizonyítékoknak, a bűncselekmény elkövetési eszközeinek, illetve a bűncselekményből származó jövedelemnek a megőrzéséhez szükséges ideiglenes intézkedéseket.

A jogorvoslatra vonatkozó jogerős határozatot indokolatlan késedelem nélkül, és lehetőség szerint 60 napon belül meg kell hozni.

A megkeresett hatóságnak tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot a jogorvoslat jogerős elbírálásáról. Amennyiben a jogorvoslat jogerős elbírálásának eredményeként a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozatot megsemmisítik, a büntetőeljárást vissza kell utalni a megkereső hatósághoz.

Ez a bekezdés nem érinti a nemzeti joggal összhangban rendelkezésre álló további jogorvoslati lehetőségeket.

(3) A megkeresett államnak biztosítania kell, hogy a gyanúsítottaknak, a vádlottaknak és az áldozatoknak joguk legyen betekinteni valamennyi olyan relevánsiratba, amely a büntetőeljárás e rendelet szerinti átadásának elfogadásáról szóló határozat alapjául szolgált, és amely a jogorvoslathoz való joguk hatékony gyakorlásához szükséges. Az ilyen iratbetekintési jogot a megkeresett állam nemzeti joga szerinti eljárásokkal összhangban kell gyakorolni. E betekintés – a nemzeti jogra is figyelemmel – korlátozható, amennyiben veszélyezteti a nyomozás titkosságát, illetve más módon sérti a nyomozást, vagy személyek biztonságát veszélyezteti.

18. cikk

Együttműködés az Eurojusttal és az Európai Igazságügyi Hálózattal

A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság a büntetőeljárás átadására vonatkozó eljárás bármely szakaszában kérheti az Eurojust vagy az Európai Igazságügyi Hálózat saját hatáskörüknek megfelelő segítségét. Az Eurojust adott esetben különösen elősegítheti a 11. cikk (3), (5), (6) és (7) bekezdésében, a 12. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikkben, a 19. cikk (2) bekezdésében és a 21. cikk (3) bekezdésében említett konzultációkat.

19. cikk

A büntetőeljárás átadásának költségei

(1) Minden tagállam maga viseli a büntetőeljárások átadásának e rendelet alkalmazásából eredő költségeit.

(2) Amennyiben a 11. cikk (3), (5), (6) és (7) bekezdése szerinti ügyirat és egyéb releváns iratok fordítása jelentős vagy rendkívüli költségekkel járna, a megkereső hatóság indítványt tehet a megkeresett hatóságnak a költségek megosztására. Az ilyen indítványhoz csatolni kell a megkereső hatóságnál felmerülő költségek részletes bontását. Az említett indítványozást követően a megkereső hatóságnak és a megkeresett hatóságnak konzultálnia kell egymással.

20. cikk

Központi hatóságok kijelölése

Minden tagállam kijelölhet egy vagy több központi hatóságot, amelyek felelősek a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresések adminisztratív továbbításáért és fogadásáért, valamint az ilyen megkeresésekkel kapcsolatos egyéb hivatalos levelezésért.

3. FEJEZET

A BÜNTETŐELJÁRÁS ÁTADÁSÁNAK HATÁSAI

21. cikk

Hatások a megkereső államban

(1) A büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló, a 11. cikk (1) bekezdése szerinti, indokolással ellátott határozat vagy a 17. cikk szerinti jogorvoslatra vonatkozó jogerős határozat kézhezvételét követően a büntetőeljárást a megkereső államban a nemzeti joggal összhangban fel kell függeszteni vagy meg kell szüntetni, kivéve, ha a jogorvoslat eredményeként az ügyet vissza kell utalni a megkereső államhoz, vagy ha a megkereső hatóság a 4. cikk alapján már felfüggesztette vagy megszüntette az említett büntetőeljárást.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a büntetőeljárás folyamatban maradhat a megkereső államban annak érdekében, hogy a megkereső hatóságnak lehetősége legyen:

a) megtenni a szükséges sürgős nyomozási vagy egyéb eljárási intézkedéseket, ideértve a gyanúsított vagy vádlott szökésének megakadályozását célzó intézkedéseket, vagy a befagyasztási intézkedéseket is;

b) fenntartani a korábban elfogadott olyan nyomozási vagy egyéb eljárási intézkedéseket, ideértve a gyanúsított vagy vádlott szökésének megakadályozását célzó intézkedéseket is, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2002/584/IB kerethatározat vagy más kölcsönös elismerési eszköz alapján végrehajtson egy határozatot, vagy teljesítsen egy kölcsönös jogsegély iránti megkeresést.

(3) A megkeresett hatóságnak a büntetőeljárás átadása elfogadásáról szóló határozatának meghozatalát követően a megkereső hatóságnak és a megkeresett hatóságnak a lehető legnagyobb mértékben és a nemzeti jogukkal összhangban együtt kell működniük, különösen, ha a megkeresett állam nemzeti joga bizonyos alakiságok és eljárások betartását írja elő, mindenekelőtt a bizonyítékok elfogadhatósága tekintetében. A megkereső hatóságnak és a megkeresett hatóságnak az átadás előtt és a (2) bekezdés alapján hozott ideiglenes intézkedések tekintetében is együtt kell működniük.

(4) Amennyiben befejeződött a (2) bekezdés alapján hozott intézkedések végrehajtása, vagy ha a megkeresett hatóság megtette a szükséges nyomozási vagy egyéb eljárási intézkedéseket, és a megkereső hatóság által a (2) bekezdés alapján hozott intézkedések fenntartása már nem szükséges, a megkereső államban fel kell függeszteni vagy meg kell szüntetni a büntetőeljárást.

(5) A megkereső hatóság folytathatja vagy újraindíthatja a büntetőeljárást, ha a megkeresett hatóság azon büntetőeljárás alapjául szolgáló tényállással kapcsolatban, amelynek átadását elfogadták, a büntetőeljárás megszüntetésére vonatkozó határozatáról tájékoztatja, kivéve, ha az említett határozat a megkeresett állam nemzeti joga szerint véglegesen kizárja a további büntetőeljárás lefolytatását, és a határozatot azt követően hozták, hogy az ügy érdemi részére vonatkozóan döntés született, és ezért az a megkeresett államban ugyanazon cselekmények vonatkozásában kizárja a további büntetőeljárás lefolytatását.

(6) Az (5) bekezdés nem érinti az áldozatok azon jogát, hogy a megkereső államban a gyanúsítottal vagy vádlottal szemben büntetőeljárást kezdeményezzenek vagy annak újraindítását kérjék, ha az adott állam nemzeti joga így rendelkezik, kivéve, ha a megkeresett hatóság büntetőeljárás megszüntetéséről szóló határozata a megkeresett állam nemzeti joga szerint véglegesen kizárja a további büntetőeljárás lefolytatását, és a határozatot azt követően hozták, hogy az ügy érdemi részére vonatkozóan döntés született, és ezért az a megkeresett államban ugyanazon cselekmények vonatkozásában kizárja a további büntetőeljárás lefolytatását.

22. cikk

Hatások a megkeresett államban

(1) Az átadott büntetőeljárásra a megkeresett állam nemzeti joga az irányadó.

(2) Feltéve, hogy nem ellentétes a megkeresett állam alapvető jogelveivel, a megkereső állam illetékes hatóságai által a büntetőeljárás vagy az előkészítő eljárás céljából végrehajtott bármely cselekmény ugyanolyan érvényességgel bír a megkeresett államban, mintha azt a megkeresett állam illetékes hatóságai érvényesen hajtották volna végre.

A 12. cikk (1) bekezdése d) pontjának sérelme nélkül, a megkereső államban érvényesen végrehajtott minden olyan cselekmény, amely megszakítja vagy felfüggeszti az elévülési időt, a megkeresett államban azonos hatással, azaz az elévülési idő megszakításával vagy felfüggesztésével jár, feltéve, hogy az ilyen cselekmény annak nemzeti joga szerint is az említett hatással bírna.

(3) A tagállamok nemzeti jogukban úgy rendelkezhetnek, hogy azokban az esetekben, amikor a joghatóság a 3. cikken alapul, és amennyiben megkeresett államként járnak el, és a gyanúsított vagy vádlott ebben az államban tartózkodik, a megkeresett állam illetékes hatósága – a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésnek és bármely további információnak az e rendelet szerinti kézhezvételét követően, még az átadás elfogadásáról szóló határozat meghozatala előtt – értékelés alapján, a nemzeti jogával összhangban megteheti a gyanúsított vagy vádlott előzetes fogvatartásához, vagy annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a gyanúsított vagy vádlott a területén maradjon, vagy megtehet bármely egyéb szükséges ideiglenes intézkedést, így például befagyasztási intézkedéseket.

(4) A gyanúsítottnak vagy vádlottnak a (3) bekezdéssel összhangban történő előzetes fogvatartásba helyezéséről szóló határozatot ugyanazon hatóságnak kell meghoznia, amely hasonló belföldi ügyben hatáskörrel rendelkezne ezen intézkedés meghozatalára, és arra a nemzeti jog szerint az ilyen intézkedésekre alkalmazandó biztosítékoknak kell vonatkozniuk, beleértve a bírósági felügyeletet és az előzetes fogvatartásra vonatkozó határidőket is.

(5) A megkereső hatóság által átadott bizonyítékok elfogadhatóságát nem lehet megtagadni a megkeresett államban folyó büntetőeljárásban csupán azon okból, hogy a bizonyítékot egy másik tagállamban szerezték be. A megkereső államban beszerzettbizonyítékok felhasználhatók a megkeresett államban folyó büntetőeljárásban, feltéve, hogy az ilyen bizonyítékok elfogadhatósága összhangban áll a megkeresett állam nemzeti jogával, többek között annak alapvető jogelveivel. Ez a rendelet nem érintheti az eljáró bíróság arra vonatkozó hatáskörét, hogy szabadon értékelje a bizonyítékokat.

(6) Amennyiben szabadságvesztés büntetés kiszabására vagy szabadságelvonással járó intézkedés elrendelésére kerül sor a megkeresett államban, az adott állam a végrehajtandó fogvatartás teljes időtartamából levonja a megkereső államban az átadott büntetőeljárás keretében meghatározott fogvatartási idő teljes letöltött részét. E célból a megkereső hatóságnak továbbítania kell a megkeresett hatóság részére a gyanúsított vagy vádlott vonatkozásában a megkereső államban már végrehajtott fogvatartás időtartamára vonatkozó összes információt.

(7) Ha a megkereső államban és a megkeresett államban egyaránt kizárólag feljelentés nyomán indítható büntetőeljárás, a megkereső államban tett feljelentés a megkeresett államban is érvényességgel bír.

(8) A bűncselekményre a megkeresett állam nemzeti joga által előírt büntetést kell alkalmazni, az adott jog eltérő rendelkezésének hiányában. Amennyiben a bűncselekmény elkövetésére a megkereső állam területén került sor, a megkeresett hatóság az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban figyelembe veheti a megkereső állam nemzeti joga szerinti legmagasabb büntetési tételt, ha ez a vádlott számára kedvezőbb lenne. Amennyiben a joghatóság kizárólag a 3. cikken alapul, a megkeresett államban kiszabott büntetés nem lehet súlyosabb, mint a megkereső állam nemzeti joga szerinti legmagasabb büntetési tétel.

23. cikk

A megkeresett hatóság által nyújtandó tájékoztatás

A megkeresett hatóságnak vagy adott esetben egy másik illetékes hatóságnak tájékoztatással kell szolgálnia a megkereső hatóság számára a büntetőeljárás megszüntetéséről vagy a büntetőeljárás végén hozott bármely határozatról – beleértve az arról való tájékoztatást is, hogy a megkeresett állam nemzeti joga szerint az említett határozat véglegesen kizárja-e a további büntetőeljárás lefolytatását, és a határozatot azt követően hozták, hogy az ügy érdemi részére vonatkozóan döntés született, és ezáltal az a megkeresett államban ugyanazon cselekmények vonatkozásában kizárja a további büntetőeljárás lefolytatását. Az említett hatóságnak továbbá tájékoztatást kell nyújtania a kiszabott büntetés jogerős végrehajtásáról, illetve meg kell adnia minden egyéb jelentős információt. A büntetőeljárás végén meghozott jogerős írásbeli határozat egy példányát továbbítania kell a megkereső hatóságnak.

Legalább az e cikk első bekezdésében említett tájékoztatás és jogerős határozat leglényegesebb részeit le kell fordítani a megkereső állam hivatalos nyelvére vagy bármely más olyan nyelvre, amelyet a megkereső állam a 32. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban elfogad.

4. FEJEZET

KOMMUNIKÁCIÓS ESZKÖZÖK

24. cikk

Kommunikációs eszközök

(1) A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság között, valamint ha egy tagállam e rendelet 20. cikkével összhangban központi hatóságot jelölt ki, a központi hatóságok bevonásával, továbbá az Eurojusttal az e rendelet szerint folytatott kommunikációt – beleértve az e rendelet mellékleteiben szereplő megkeresési formanyomtatvány és egyéb formanyomtatványok, az e rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében említett határozat és a 11. cikkének (5) bekezdésében említett egyéb iratok cseréjét – az (EU) 2023/2844 rendelet 3. cikkével összhangban kell végrehajtani.

(2) A decentralizált informatikai rendszeren keresztül továbbított kommunikációra az (EU) 2023/2844 rendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint 8. és 14. cikkét kell alkalmazni, amelyek meghatározzák az elektronikus aláírásokra és az elektronikus bélyegzőkre, az elektronikus dokumentumok joghatásaira és a továbbított információk védelmére vonatkozó szabályokat.

(3) A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság között, valamint ha egy tagállam a 20. cikkel összhangban központi hatóságot jelölt ki, a központi hatóságok bevonásával, továbbá az Eurojusttal a 11. cikk (7) bekezdése és a 14. cikk szerint folytatott konzultációk bármely megfelelő kommunikációs eszközzel végezhetők, többek között a decentralizált informatikai rendszeren keresztül is.

25. cikk

Decentralizált informatikai rendszer létrehozása

(1) A Bizottság 2027. január 8-ig a decentralizált informatikai rendszer e rendelet alkalmazásában történő létrehozása céljából végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a következőket:

a) a decentralizált informatikai rendszer céljait szolgáló, elektronikus eszközök útján történő kommunikáció módjaira vonatkozó műszaki előírások;

b) a kommunikációs protokollokra vonatkozó műszaki előírások;

c) az információbiztonsági célkitűzések, valamint a vonatkozó műszaki intézkedések, amelyek biztosítják a decentralizált informatikai rendszeren belüli információkezelésre és -közlésre vonatkozó információbiztonsági minimumszabványokat és magas szintű kiberbiztonságot;

d) a decentralizált informatikai rendszer által biztosított szolgáltatások hozzáférhetőségével kapcsolatos minimumcélok és az ezzel kapcsolatos esetleges műszaki követelmények;

e) az (EU) 2022/850 rendelet 3. cikke 9. pontjának fogalommeghatározása szerinti digitális eljárási szabványok.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 31. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

26. cikk

Referenciaalkalmazási szoftver

(1) A Bizottság felelős annak a referenciaalkalmazási szoftvernek a létrehozásáért, hozzáférhetőségéért, karbantartásáért és fejlesztéséért, amelyet a tagállamok saját döntésük alapján egy nemzeti informatikai rendszer helyett háttérrendszerként alkalmazhatnak. A referenciaalkalmazási szoftver létrehozását, karbantartását és fejlesztését az Unió általános költségvetéséből kell finanszírozni.

(2) Az Eurojustnak lehetőséget kell biztosítani az (1) bekezdésben említett referenciaalkalmazási szoftver használatára.

(3) A Bizottság ingyenesen biztosítja, tartja karban és támogatja a referenciaalkalmazási szoftvert.

(4) A referenciaalkalmazási szoftvernek közös interfészt kell felajánlania a többi nemzeti informatikai rendszerrel való kommunikációhoz.

27. cikk

A decentralizált informatikai rendszer költségei

(1) Minden tagállam vagy az (EU) 2022/850 rendelet 3. cikke 4. pontjának fogalommeghatározása szerinti, engedélyezett e-CODEX hozzáférési pontot működtető szervezet maga viseli a decentralizált informatikai rendszer azon hozzáférési pontjainak telepítésével, üzemeltetésével és karbantartásával kapcsolatos költségeket, amelyek a felelősségi körébe tartoznak.

(2) Minden tagállam, vagy az (EU) 2022/850 rendelet 3. cikke 4. pontjának fogalommeghatározása szerinti, engedélyezett e-CODEX hozzáférési pontot működtető szervezet maga viseli a releváns nemzeti, vagy adott esetben egyéb informatikai rendszereinek létrehozásával és abból a célból történő kiigazításával kapcsolatos költségeket, hogy azokat a hozzáférési pontokkal interoperábilissá tegye, valamint viseli e rendszerek igazgatásának, üzemeltetésének és karbantartásának költségeit.

(3) Az Eurojust viseli a felelősségi körébe tartozó decentralizált informatikai rendszert alkotó elemek telepítésének, üzemeltetésének és karbantartásának költségeit.

(4) Az Eurojust viseli az ügyviteli rendszere létrehozásával és abból a célból történő kiigazításával kapcsolatos költségeket, hogy azt a hozzáférési pontokkal interoperábilissá tegye, valamint viseli e rendszer igazgatásának, üzemeltetésének és karbantartásának költségeit.

28. cikk

Statisztikák

(1) A tagállamok rendszeresen átfogó statisztikákat gyűjtenek abból a célból, hogy a Bizottság nyomon követhesse e rendelet alkalmazását. A tagállamok illetékes hatóságai vezetik az említett statisztikákat, és azokat évente továbbítják a Bizottságnak. A tagállamok illetékes hatóságai kezelhetik a statisztikák előállításához szükséges személyes adatokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikáknak a következőkre kell kiterjedniük:

a) a megkereső állam által kibocsátott, a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresések száma, beleértve az átadás kérelmezésére vonatkozó kritériumokat is;

b) a megkeresett állam által elfogadott és elutasított büntetőeljárás-átadások száma, beleértve az elutasítási okokat is;

c) az időtartam, amely szükséges volt ahhoz, hogy a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozattal kapcsolatos tájékoztatást a megkeresett állam továbbítsa.

(3) Az (1) bekezdésben említett statisztikáknak – amennyiben az érintett tagállamban központi szinten rendelkezésre állnak – a következőkre is ki kell terjedniük:

a) a büntetőeljárás átadásának elfogadását követően nem folytatott nyomozások és büntetőeljárások száma;

b) azon ügyek száma, amelyekben a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozatok ellen jogorvoslatot nyújtottak be, megjelölve azt is, hogy az egyes ügyeket a gyanúsított, a vádlott vagy az áldozat kezdeményezte-e, továbbá a sikeresen megtámadott határozatok száma;

c) a 25. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésétől számított 4 év elteltével kezdődően a 27. cikk (2) bekezdése alapján felmerülő költségek.

(4) A 26. cikkben említett referenciaalkalmazási szoftvernek és a háttérrendszerek – ha annak elvégzésére alkalmasak – programszerűen kell gyűjteniük az e cikk (2) bekezdésében említett adatokat, és évente továbbítaniuk kell azokat a Bizottságnak.

(5) A (2) és (3) bekezdésben említett statisztikákat 2028. február 1-től kell továbbítani.

(6) Az e cikk (2) bekezdésében említett statisztikáknak a 25. cikkel összhangban létrehozott decentralizált informatikai rendszeren keresztül történő gyűjtésére az említett cikkben meghatározott végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított 2 éven belül kell sort keríteni. Amíg a decentralizált informatikai rendszer nem működőképes, és ezért az e cikk (2) bekezdésében említett statisztikák gyűjtése nem automatikus, addig ezeket a statisztikákat csak akkor kell továbbítani, ha azok az érintett tagállamban központi szinten rendelkezésre állnak.

29. cikk

A megkeresési formanyomtatvány és az egyéb formanyomtatványok módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a mellékletek módosítására vonatkozóan, a megkeresési formanyomtatvány és az egyéb formanyomtatványok naprakésszé tétele vagy technikai módosítása révén. Az ilyen módosításoknak összhangban kell állniuk e rendelettel, és nem érinthetik e rendeletet.

30. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 29. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2027. február 1-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 29. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 29. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

31. cikk

A bizottsági eljárás

(1) E rendelet 25. cikkének alkalmazásában a Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

32. cikk

Értesítések

(1) 2027. február 1-ig valamennyi tagállam értesíti a Bizottságot a következőkről:

a) azon hatóságok, amelyek a nemzeti joguk szerint a 2. cikk 3. pontja szerint illetékesek a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresések kibocsátására vagy érvényesítésére, és azok, amelyek a 2. cikk 4. pontja szerint illetékesek az ilyen megkeresésekre vonatkozó határozatok meghozatalára;

b) a 2. cikk 4. pontjának második bekezdésében említett egyéb hatóságokra vonatkozó információk, amennyiben a tagállam él az említett bekezdés szerint biztosított lehetőséggel;

c) a kijelölt központi hatóságra vagy hatóságokra vonatkozó információk, amennyiben a tagállam él a 20. cikk szerint biztosított lehetőséggel;

d) a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésekhez, a támogató információk benyújtásához, valamint – megkereső államként történő eljárás esetén, illetve megkeresett államként történő eljárás esetén – a hatóságok közötti bármely kommunikációhoz elfogadott nyelvek.

(2) Valamennyi tagállam közli a Bizottsággal az (1) bekezdés szerint szolgáltatott információk bármely naprakésszé tételét.

A Bizottság biztosítja, hogy az (1) bekezdés szerint kapott információkat naprakésszé és nyilvánosan elérhetővé tegyék az Európai Igazságügyi Hálózat honlapjának korlátozás nélkül hozzáférhető részén.

33. cikk

Kapcsolat más nemzetközi megállapodásokkal és megegyezésekkel

(1) A tagállamok és harmadik országok közötti alkalmazásuk sérelme nélkül e rendelet – az alkalmazási körén belül – 2027. február 1-től felváltja a büntetőeljárás átadásáról szóló, 1972. május 15-i európai egyezmény és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezmény azon megfelelő rendelkezéseit, amelyek alkalmazandók azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve e rendelet kötelező.

(2) E rendelet mellett a tagállamok 2025. január 7. után más tagállamokkal csak akkor köthetnek két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy megegyezéseket és csak akkor folytathatják két- vagy többoldalú megállapodások vagy megegyezések alkalmazását, ha azok lehetővé teszik e rendelet céljainak további megerősítését, és hozzájárulnak a büntetőeljárások átadására szolgáló eljárások egyszerűsítéséhez vagy további könnyítéséhez, valamint feltéve, hogy tiszteletben tartják az e rendeletben foglalt biztosítékok szintjét.

(3) A tagállamok 2027. február 1-ig értesítik a Tanácsot és a Bizottságot azokról a (2) bekezdésben említett megállapodásokról és megegyezésekről, amelyek alkalmazását folytatni kívánják. A tagállamok 3 hónapon belül értesítik a Bizottságot bármely új, a (2) bekezdésben említett megállapodás vagy megegyezés aláírásáról is.

34. cikk

Jelentés

A Bizottság 2033. február 1-ig a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban a tagállamok által szolgáltatott és a Bizottság által összegyűjtött információk által alátámasztott jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

35. cikk

Átmeneti rendelkezések

Ezt a rendeletet a büntetőeljárás átadására irányuló, 2027. február 1-től továbbított megkeresésekre kell alkalmazni. A büntetőeljárás átadására irányuló, 2027. február 1. előtt beérkezett megkeresésekre továbbra is a büntetőeljárás átadására vonatkozó meglévő jogi eszközök az irányadók.

A 24. cikknek a 36. cikk harmadik bekezdése szerinti alkalmazandóvá válásáig a megkereső hatóságok és a megkeresett hatóságok között, valamint adott esetben a központi hatóságok bevonásával, továbbá az Eurojusttal az e rendelet szerint folytatott kommunikáció a gyors, biztonságos és megbízható információcsere biztosításának szükségességére figyelemmel bármely megfelelő alternatív eszközzel lebonyolítható.

36. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2027. február 1-től kell alkalmazni.

A 24. cikket azonban a 25. cikkben említett végrehajtási jogi aktusok hatálybalépésének napjától számított kétéves időszakot követő hónap első napjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2024. november 27-én.

az Európai Parlament részéről a	*Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	BÓKA J.

I. MELLÉKLET

MEGKERESÉSI FORMANYOMTATVÁNY BÜNTETŐELJÁRÁS ÁTADÁSÁHOZ

Az (EU) 2024/3011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint

E megkeresési formanyomtatvány célja: ☐ Konzultáció a büntetőeljárás esetleges átadásával kapcsolatban ☐ A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés

A. SZAKASZ: Az érintett hatóságok Megkereső állam: …….. Megkereső hatóság: …….. Megkeresett állam: ……..… Megkeresett hatóság: ……..… A megkeresett állam azon hatósága, amellyel ezen megkeresés előtt konzultáltak (ha volt ilyen): ……

B. SZAKASZ: A gyanúsított vagy vádlott személyazonossága

1. A gyanúsított vagy vádlott személyazonosságának megállapítása

☐ A gyanúsított vagy vádlott személyazonosságát még nem állapították meg

☐ A gyanúsított vagy vádlott személyazonosságát megállapították

Ha a gyanúsított vagy vádlott személyazonosságát már megállapították:

Adja meg a gyanúsított vagy vádlott személyazonosságára vonatkozó valamennyi ismert információt. Ha több személy is érintett, kérjük, minden egyes személyre vonatkozóan adja meg az információkat[1].

i. Természetes személy(ek) esetében:

Vezetéknév: .....

Utónév (utónevek): .....

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen): .....

Felvett nevek (ha van ilyen): .....

Nem: .....

Állampolgárság: .....

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):

A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő: .....

Születési hely: .....

Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):

.....

Munkahely (az elérhetőségekkel együtt): .....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám): .....

A személy által értett nyelv(ek): .....

Egyéb releváns információk: .....

Kérjük, jelölje meg, hogy az érintett személy jelenleg milyen minőségben vesz részt az eljárásban:

☐ Gyanúsított

☐ Vádlott

☐ Az illetékes hatóságok a gyanúsított vagy vádlott tudomására hozták, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják.

☐ Az illetékes hatóságok nem hozták a gyanúsított vagy vádlott tudomására, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják.

☐ A gyanúsítottal vagy vádlottal szemben a vonatkozó büntetőeljárás során vádat emeltek.

☐ A gyanúsítottat vagy vádlottat a vonatkozó büntetőeljárás céljából megfosztották személyes szabadságától a következő időszakra kiterjedően: ……..-tól/-től ……-ig (dátum formátuma: ÉÉÉÉ.hh.nn).

[1] Az elektronikus megkeresési formanyomtatványba bele lehetne foglalni egy legördülő menüt, amely minden egyes gyanúsított/vádlott esetében különböző bejegyzéseket tenne lehetővé.

ii. Jogi személy(ek) esetében:
Név:.....
A jogi személy formája:.....
Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen: .....
.....
A székhely címe:.....
Cégjegyzékszám: .....
A jogi személy címe:.....
Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám): .....
A jogi személy képviselőjének neve:.....
Egyéb releváns információk: .....
Kérjük, jelölje meg, hogy az érintett jogi személy jelenleg milyen minőségben vesz részt az eljárásban:
☐ Gyanúsított
☐ Vádlott
☐ Az illetékes hatóságok az érintett jogi személy tudomására hozták, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják.
☐ Az illetékes hatóságok nem hozták az érintett jogi személy tudomására, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják.
☐ Az érintett jogi személlyel szemben a vonatkozó büntetőeljárás során vádat emeltek.
2. A gyanúsított(ak) vagy vádlott(ak) nyilatkozata:
☐ A gyanúsított vagy vádlott kérelmezte a büntetőeljárás átadása iránti eljárás megindítását.
☐ A gyanúsítottat vagy vádlottat tájékoztatták az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékáról.
☐ A gyanúsítottat vagy vádlottat nem tájékoztatták az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékáról/a gyanúsítottat vagy vádlottat nem nyilatkoztatták, mivel:
- ☐ az veszélyeztette volna valamely nyomozás titkosságát, vagy más módon sértette volna a nyomozást;
- ☐ észszerű erőfeszítések ellenére sem sikerült a személy tartózkodási helyét megállapítani, illetve nem sikerült őt elérni.

☐ A gyanúsított vagy vádlott nyilatkozatot tett az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékáról. A nyilatkozat e megkereséshez csatolva található. Lásd a csatolmányt.
.....
.....
☐ A gyanúsított vagy vádlott nem tett nyilatkozatot az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékával kapcsolatban.

C. SZAKASZ: Az áldozat(ok)[2] személyazonossága

1. Adja meg az áldozat személyazonosságára vonatkozó valamennyi ismert információt. Ha több személy érintett, kérjük, minden egyes személyre vonatkozóan adja meg az információkat.

i. Természetes személy(ek) esetében

Vezetéknév: .....
Utónév (utónevek): .....
Nem: .....
Állampolgárság: .....
Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll): .....
A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:
.....
Születési idő: .....
Születési hely: .....
Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):
.....
Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám): .....
A személy által értett nyelv(ek): .....
Egyéb releváns információk: .....

ii. Jogi személy(ek) esetében:

Név: .....
A jogi személy formája: .....
Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:
.....
A székhely címe: .....
Cégjegyzékszám: .....
A jogi személy címe: .....
Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám): .....
A jogi személy képviselőjének neve: .....
Egyéb releváns információk: .....

2. Az áldozat(ok) nyilatkozata

☐ Egy vagy több áldozat kérelmezte a büntetőeljárás átadása iránti eljárás megindítását.

☐ Sor került egy vagy több, a megkereső államban lakóhellyel rendelkező vagy ott letelepedett olyan áldozatnak az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékáról való tájékoztatására, aki, illetve amely a 2012/29/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével, illetve jogi személy esetében a nemzeti joggal összhangban a büntetőeljárásról tájékoztatást kapott.

☐ Nem került sor egy vagy több, a megkereső államban lakóhellyel rendelkező vagy ott letelepedett olyan áldozatnak az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékáról való tájékoztatására, aki, illetve amely a 2012/29/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével,
illetve jogi személy esetében a nemzeti joggal összhangban a büntetőeljárásról tájékoztatást kapott, mivel az veszélyeztette volna a nyomozás titkosságát, vagy más módon sértette volna a nyomozást.

☐ Egy vagy több áldozat nyilatkozatot tett az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékáról. A nyilatkozat e megkereséshez csatolva található. Lásd a csatolmányt.
.....
.....

☐ Egyik sértett sem tett nyilatkozatot az átadásra irányuló megkeresés kibocsátásának szándékával kapcsolatban.

[2] Egynél több áldozat esetén legördülő menüt lehet alkalmazni.

D. SZAKASZ: A tényállás összefoglalása és jogi minősítése

1. A megkeresés tárgyát képező bűncselekmény(ek) alapjául szolgáló cselekmény leírása és az alapjául szolgáló tényállás összefoglalása:

.....

.....

2. Az eljárás aktuális szakasza:

☐ nyomozás/vádemelés

☐ tárgyalás.

2.1. Kérjük, adjon meg további információkat a nyomozás/vádemelés vagy tárgyalás jelenlegi helyzetéről:

.....

.....

3. A megkeresés tárgyát képező bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése, ideértve a szóban forgó bűncselekmény(ek)re kiszabható legmagasabb büntetési tételre és a büntetésekkel kapcsolatos releváns jogi rendelkezésekre vonatkozó tájékoztatást is:

.....

.....

4. Információk a megkeresés tárgyát képező bűncselekmény(ek) elévülési idejét megszakító vagy felfüggesztő esetleges intézkedésekről:

.....

.....

E. SZAKASZ: Tájékoztatás a megkereső államban folyó eljárásról

1. A megkereső állam által foganatosított minden nyomozási vagy egyéb eljárási intézkedés (kérjük, ismertesse):

i. a gyanúsított vagy vádlott szökésének megakadályozását célzó intézkedések vagy egyéb megelőző intézkedések:

.....

.....

ii. befagyasztási intézkedések:

.....

.....

iii. nyomozási intézkedések:

.....

.....

2. Tájékoztatás a beszerzett bizonyítékokról

A megkereső államban folytatott büntetőeljárás során a következő anyagokat és dokumentumokat szerezték be (kérjük, ismertesse):

.....

.....

F. SZAKASZ: A megkeresés indokai

1. A megkeresés indokai, beleértve annak indokolását, hogy az átadás miért szükséges és helyénvaló, valamint az átadás által a gyanúsított(ak) vagy vádlott(ak) és áldozat(ok) jogaira gyakorolt hatás értékelése:

.....

.....

.....

.....

2. A büntetőeljárás átadása kérelmezésének kritériumai:

☐ a bűncselekményt teljes egészében vagy részben a megkeresett állam területén követték el, vagy a bűncselekmény tényállási elemeinek részét képező hatások túlnyomó része vagy a kár jelentős része a megkeresett állam területén következett be;

☐ egy vagy több gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik;

☐ egy vagy több gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tartózkodik, és ez az állam a következők valamelyike alapján megtagadja e személyeknek a megkereső állam részére történő átadását: i. a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének 2. pontja; ii. a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének 3. pontja, ha e megtagadás nem az említett személlyel szemben ugyanazon bűncselekmény miatt hozott, a további büntetőeljárást akadályozó jogerős ítéleten alapul; vagy iii. a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének 7. pontja;

☐ egy vagy több gyanúsított vagy vádlott, akikkel szemben európai elfogatóparancsot adtak ki, a megkeresett államban tartózkodik, és ez az állam megtagadja e személyek átadását, ha azt állapítja meg, hogy kivételes esetekben, konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy az átadás az ügy sajátos körülményei mellett az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített vonatkozó alapvető jogok nyilvánvaló megsértését vonná maga után;

☐ a nyomozás szempontjából releváns bizonyítékok többsége a megkeresett államban található, vagy a releváns tanúk többsége ott rendelkezik lakóhellyel;

☐ a megkeresett államban a gyanúsítottal vagy vádlottal szemben ugyanazon, részben egyező vagy más tényállás miatt büntetőeljárás van folyamatban;

☐ a megkeresett államban más személyekkel szemben ugyanazon, részben egyező vagy kapcsolódó tényállás miatt büntetőeljárás van folyamatban;

☐ egy vagy több gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tölti vagy fogja letölteni a szabadságelvonással járó büntetését;

☐ a büntetés megkeresett államban történő végrehajtása valószínűleg javítja az elítélt személy kilátásait a társadalomba való újbóli beilleszkedésre, vagy egyéb okokból megfelelőbb lenne, ha a büntetést a megkeresett államban hajtanák végre;

☐ egy vagy több áldozat a megkeresett állam állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik;

☐ a tagállamok illetékes hatóságai a 2009/948/IB kerethatározat szerint vagy egyéb módon konszenzusra jutottak a büntetőeljárások egy tagállamban történő összevonásáról;

☐egyéb indokok (kérjük, ismertesse):

.....

.....

G. SZAKASZ: További információk és kérések (ha vannak)
1. Adott esetben adja meg a korábbi európai elfogatóparancsra, európai nyomozási határozatra vagy más jogsegély iránti megkeresésre vonatkozó információkat:.....
.....
2. Egyéb további információk, amennyiben relevánsak:.....
.....
.....
3. Tüntesse fel a továbbított személyes adatok kezelésének azon konkrét feltételeit, amelyeket a megkeresett hatóságnak teljesítenie kell (az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv[3] 9. cikkének (3) bekezdése): .....
.....
.....
4. Mellékletek:.....
.....
.....

H. SZAKASZ: A megkeresést kibocsátó hatóság és adott esetben a kijelölt központi hatóság adatai
1. A megkeresést kibocsátó hatóság neve: .....
A képviselő/kapcsolattartó neve: .....
Ügyszám:.....
Cím: .....
Telefonszám: (országhívószám) (körzetszám).....
E-mail:.....
A megkereső hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelv(ek):
.....
2. Amennyiben a fent megadottól eltér, azon személy(ek) elérhetősége, aki(k) további felvilágosítást tud(nak) adni vagy akivel (akikkel) egyeztetni lehet a bizonyíték átadásának gyakorlati részleteiről:
Név/Beosztás/Szervezet: .....
Cím: .....
E-mail:.....
Telefonszám:.....
3. Központi hatóság, ha van ilyen
Név/Beosztás/Szervezet: .....
Cím: .....
E-mail:.....
Telefonszám:.....
4. A központi hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelv(ek):
.....

Elektronikus aláírás:[4]

[3] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

[4] Az (EU) 2023/2844 rendelet 7. cikkével összhangban.

I. SZAKASZ: A megkereső állam megkeresést érvényesítő igazságügyi hatóságának adatai (ha van ilyen)
1. Az érvényesítő hatóság megnevezése: .....
A képviselő/kapcsolattartó neve:.....
Ügyszám:……
Cím: .....
Telefonszám: (országhívószám) (körzetszám).....
E-mail:.....
Az érvényesítő hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelv(ek):
.....
2. Kérjük, jelölje meg, hogy a megkeresett állammal való kapcsolattartás során az alábbiak közül melyik a fő kapcsolattartó:
☐ a megkereső hatóság
☐ az érvényesítő hatóság
Elektronikus aláírás:

II. MELLÉKLET

Az (EU) 2024/3011 rendelet 6. cikkének (5) bekezdésében említett formanyomtatvány

E formanyomtatvány révén a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátásának szándékával kapcsolatban a gyanúsított/vádlott tájékoztatásához és nyilatkozatának megtételéhez kérjük az Ön segítségét. Kérjük, kitöltve küldje vissza e formanyomtatvány B. részét.

A. rész

I. Az illetékes hatóságok

Megkereső állam:

.....

Megkereső hatóság:

.....

Ügyszám a megkereső államban:

.....

Megkeresett állam:

.....

Megkeresett hatóság:

.....

A megkeresett államban folytatott megfelelő/párhuzamos büntetőeljárásokra vonatkozó információk, amennyiben rendelkezésre állnak:

.....

A megkeresett állam azon hatósága, amellyel e segítségnyújtás iránti megkeresés kézhezvétele előtt konzultáltak (ha volt ilyen):

.....

II. A gyanúsított(ak)/vádlott(ak) személyazonossága

i. Természetes személy(ek) esetében:

Vezetéknév:.....

Utónév (utónevek): .....

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen):.....

Felvett nevek (ha van ilyen):.....

Nem:.....

Állampolgárság: .....

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):.....

A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő:.....

Születési hely: .....

Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):

.....

Munkahely (az elérhetőségekkel együtt), ha rendelkezésre áll: .....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:.....

A személy által értett nyelv(ek), ha ismert(ek):.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:.....

ii. Jogi képviselő esetében (adott esetben; amennyiben az a gyanúsított vagy vádlott életkorára, fizikai vagy szellemi állapotára tekintettel szükségesnek minősül):

Vezetéknév:.....

Utónév (utónevek): .....

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen):.....

Állampolgárság: .....

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):.....

A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő:.....

Születési hely: .....

Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):

.....

Elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak: .....

A személy által értett nyelv(ek), ha ismert(ek):.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:.....

iii. Jogi személy(ek) esetében:

Név: .....

A jogi személy formája: .....

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:

.....

A székhely címe:

.....

Cégjegyzékszám: .....

A jogi személy címe:

.....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:

.....

A jogi személy képviselőjének neve:

.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:

.....

Elektronikus aláírás:

B. rész

Formanyomtatvány a gyanúsított/vádlott tájékoztatásához és nyilatkozatának megtételéhez a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátásának szándékával kapcsolatban[1]

A) A gyanúsított/vádlott részére nyújtandó információk (a megkereső hatóság tölti ki)

A ……..-i [megkereső állam][2] …….. [megkereső hatóság] tájékoztatja Önt, …… [gyanúsított/vádlott] arról, hogy a büntetőeljárás átadásáról szóló (EU) 2024/3011 európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikkével összhangban az Önnel szemben indított …….. hivatkozási számú büntetőeljárás ……-nak/-nek [megkeresett állam] történő átadására irányuló megkeresést szándékozik kibocsátani.

Tájékoztatás az átadandó büntetőeljárásról

A büntetőeljárás átadására irányuló tervezett megkeresés tárgyát képező bűncselekmény(ek) alapjául szolgáló cselekmény és tényállás leírása, valamint jogi minősítése:

……
……
……
……
……

[1] A gyanúsított/vádlott által értett nyelven biztosítandó.

[2] Az elektronikus formanyomtatványba bele lehet foglalni egy legördülő menüt, amely lehetővé teszi a releváns tagállam kiválasztását.

B) A gyanúsítottnak/vádlottnak a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátásának szándékával kapcsolatos nyilatkozata (a megkeresett hatóság tölti ki)

1. Kérjük, hogy amennyiben kívánja, nyilatkozzon azzal kapcsolatban, hogy a …….-i [megkereső állam][3] …….. [megkereső hatóság] az Önnel szemben indított büntetőeljárás átadására irányuló megkeresést kíván kibocsátani …… [megkeresett állam] felé[4].

A büntetőeljárás átadásával kapcsolatos nyilatkozatom a következő:

☐ **Pozitív**

☐ **Negatív**

Kívánt esetben adja meg az okokat:

……
……

2. Amennyiben alkalmazandó: A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátásának szándékával kapcsolatos információk és a gyanúsított/vádlott nyilatkozata szóban is megadható és rögzíthető a megkeresett állam nemzeti jogának jegyzőkönyvezési eljárásával összhangban.

☐ A gyanúsított/vádlott szóbeli nyilatkozatot tett. A felvétel átiratát csatoljuk, és e formanyomtatvánnyal együtt továbbítjuk a megkereső hatóságnak.

Nyilatkozatát a(z) …….. (megkereső hatóság) figyelembe fogja venni a büntetőeljárás átadására irányuló kérelemre vonatkozó döntése meghozatalakor.

A gyanúsított vagy vádlott aláírása:

A megkeresett hatóság aláírása:

---

[3] Az elektronikus formanyomtatványba bele lehet foglalni egy legördülő menüt, amely lehetővé teszi a releváns tagállam kiválasztását.

[4] Ugyanaz.

III. MELLÉKLET

Az (EU) 2024/3011 rendelet 6. cikkének (7) bekezdésében említett formanyomtatvány

E formanyomtatvány révén a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátásával kapcsolatban a gyanúsított/vádlott számára nyújtandó tájékoztatáshoz kérjük az Ön segítségét.

A. rész

I. Az illetékes hatóságok

Megkereső állam:

.....

Megkereső hatóság:

.....

Ügyszám a megkereső államban:

.....

Megkeresett állam:

.....

Megkeresett hatóság:

.....

A megkeresett államban folytatott megfelelő/párhuzamos büntetőeljárásokra vonatkozó információk, amennyiben rendelkezésre állnak:

.....

A megkeresett állam azon hatósága, amellyel e segítségnyújtás iránti megkeresés kézhezvétele előtt konzultáltak (ha volt ilyen):

……

II. A gyanúsított(ak)/vádlott(ak) személyazonossága

i. Természetes személy(ek) esetében:

Vezetéknév:.....

Utónév (utónevek): .....

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen):.....

Felvett nevek (ha van ilyen):.....

Nem:.....

Állampolgárság: .....

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):.....

A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő:.....

Születési hely: .....

Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):

.....

Munkahely (az elérhetőségekkel együtt), ha rendelkezésre áll: .....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:.....

A személy által értett nyelv(ek), ha ismert(ek):.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:.....

ii. Jogi képviselő esetében (adott esetben; amennyiben az a gyanúsított vagy vádlott életkorára, fizikai vagy szellemi állapotára tekintettel szükségesnek minősül):

Vezetéknév:.....

Utónév (utónevek): .....

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen):.....

Állampolgárság: .....

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):.....

A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő:.....

Születési hely: .....

Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):

.....

Elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak: .....

A személy által értett nyelv(ek), ha ismert(ek):.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:.....

iii. Jogi személy(ek) esetében:

Név: .....

A jogi személy formája: .....

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:

.....

A székhely címe:

.....

Cégjegyzékszám: .....

A jogi személy címe:

.....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:

.....

A jogi személy képviselőjének neve:

.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:

.....

Elektronikus aláírás:

B. rész

Formanyomtatvány a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kibocsátásával kapcsolatban a gyanúsított/vádlott számára nyújtandó tájékoztatáshoz[1]

A gyanúsított/vádlott részére nyújtandó információk (a megkereső hatóság tölti ki)

A büntetőeljárás átadásáról szóló (EU) 2024/3011 európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikkének (7) bekezdésével összhangban a ……..-i [megkereső állam][2] …….. [megkereső hatóság] tájékoztatja Önt, …… [vádlott/gyanúsított] arról, hogy ……-án/-én [dátum] megkeresést bocsátottak ki az Önnel szemben indított, …… hivatkozási számú büntetőeljárás …… [megkeresett állam][3] részére való átadására irányulóan.

Tájékoztatás az átadandó büntetőeljárásról

A büntetőeljárás átadására irányuló tervezett megkeresés tárgyát képező bűncselekmény(ek) alapjául szolgáló cselekmény és tényállás leírása, valamint jogi minősítése:

……
……
……
……
……

1 A gyanúsított/vádlott által értett nyelven biztosítandó.

2 Az elektronikus formanyomtatványba bele lehet foglalni egy legördülő menüt, amely lehetővé teszi a releváns tagállam kiválasztását.

3 Ugyanaz.

IV. MELLÉKLET

Az (EU) 2024/3011 rendelet 15. cikkének (2) és (4) bekezdésében említett formanyomtatvány

E formanyomtatvány révén a gyanúsított/vádlott számára a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésre vonatkozó határozat meghozatalát követően nyújtandó tájékoztatáshoz kérjük az Ön segítségét.

A. rész

I. Az illetékes hatóságok

Megkereső állam:

.....

Megkereső hatóság:

.....

Ügyszám a megkereső államban:

.....

Megkeresett állam:

.....

Megkeresett hatóság:

.....

Ügyszám a megkeresett államban, ha rendelkezésre áll: .....

II. A gyanúsított(ak)/vádlott(ak) személyazonossága

i. Természetes személy(ek) esetében:

Vezetéknév:.....

Utónév (utónevek): .....

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen):.....

Felvett nevek (ha van ilyen):.....

Nem:.....

Állampolgárság: .....

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll): .....

A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő: .....

Születési hely: .....

Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):

.....

Munkahely (az elérhetőségekkel együtt), ha rendelkezésre áll: .....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:

A személy által értett nyelv(ek), ha ismert(ek):.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:.....

ii. Jogi személy(ek) esetében:

Név:.....

A jogi személy formája:.....

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:

.....

A székhely címe:

.....

Cégjegyzékszám: .....

A jogi személy címe:

.....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:

.....

A jogi személy képviselőjének neve:

.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:

.....

Elektronikus aláírás:

B. rész

Formanyomtatvány a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésre vonatkozó határozat meghozatalát követően a gyanúsított/vádlott számára nyújtandó tájékoztatáshoz[1]

A …….-i [megkereső állam] …… [megkereső hatóság] ……-án/-én [dátum] megkeresést bocsátott ki az Önnel, …… [vádlott/gyanúsított] szemben indított, …… hivatkozási számú büntetőeljárás …… [megkeresett állam][2] részére való átadására irányulóan.

1. Tájékoztatás az átadandó büntetőeljárásról

A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés tárgyát képező bűncselekmény(ek) alapjául szolgáló cselekmény és tényállás leírása, valamint jogi minősítése:

.....

.....

2. Tájékoztatás a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés elfogadásáról/elutasításáról

Tájékoztatjuk Önt, hogy a büntetőeljárás átadásáról szóló (EU) 2024/3011 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (1) bekezdésével összhangban a ……..-i [megkeresett állam][3] …….. [megkeresett hatóság] ……..-án/-én [dátum]:

☐ **elfogadta** a büntetőeljárás átadását, az e formanyomtatványhoz mellékelt, indokolással ellátott határozat révén;

☐ **elutasította** a büntetőeljárás átadását.

Tájékoztatjuk továbbá, hogy a büntetőeljárás átadásának elfogadása esetén ……..-ban/-ben [megkeresett állam][4] joga van az említett határozattal szembeni hatékony jogorvoslathoz E jogát az e formanyomtatványhoz mellékelt, a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló, indokolással ellátott határozat kézhezvételétől számított …… [napok száma] napon belül gyakorolhatja, jogorvoslatának …….. [a megkeresett állam illetékes hatósága] előtti előterjesztésével.

A megkeresett állam azon illetékes hatóságának adatai, amelynél jogorvoslati kérelmet terjeszthet elő a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozattal szemben (adott esetben):

A hatóság neve:.....

Ügyszám: .....

Cím:.....

Telefonszám: (országhívószám) (körzetszám).....

E-mail:.....

---

1 A gyanúsított/vádlott által értett nyelven biztosítandó.

2 Az elektronikus formanyomtatványba bele lehet foglalni egy legördülő menüt, amely lehetővé teszi a releváns tagállam kiválasztását.

3 Ugyanaz.

4 Ugyanaz.

V. MELLÉKLET

Az (EU) 2024/3011 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett formanyomtatvány

E formanyomtatvány révén az áldozat(ok) számára a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésre vonatkozó határozat meghozatalát követően nyújtandó tájékoztatáshoz kérjük az Ön segítségét.

A. rész

I. Az illetékes hatóságok

Megkereső állam:

.....

Megkereső hatóság:

.....

Ügyszám a megkereső államban:

.....

Megkeresett állam:

.....

Megkeresett hatóság:

.....

Ügyszám a megkeresett államban, ha rendelkezésre áll:

.....

II. Az áldozat(ok) személyazonossága

i. Természetes személy(ek) esetében:

Vezetéknév:.....

Utónév (utónevek): .....

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen):.....

Nem:.....

Állampolgárság:.....

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):.....

A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő:.....

Születési hely: .....

Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):

.....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:.....

A személy által értett nyelv(ek), ha ismert(ek):.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:.....

ii. Jogi személy(ek) esetében:

Név:.....

A jogi személy formája:.....

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:

.....

A székhely címe:

.....

Cégjegyzékszám: .....

A jogi személy címe:

.....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:

.....

A jogi személy képviselőjének neve:

.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:

.....

Elektronikus aláírás:

B. rész

Formanyomtatvány a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresésre vonatkozó határozat meghozatalát követően az áldozat(ok) számára nyújtandó tájékoztatáshoz[1]

A ……-i [megkereső állam] …… [megkereső hatóság] ……-án/-én [dátum] megkeresést bocsátott ki a(z) …… -tal [vádlott/gyanúsított] szemben indított, …… hivatkozási számú büntetőeljárás …… [megkeresett állam][2] részére való átadására irányulóan.

1. Tájékoztatás az átadandó büntetőeljárásról

A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés tárgyát képező bűncselekmény(ek) alapjául szolgáló cselekmény és tényállás leírása, valamint jogi minősítése:

.....

.....

2. Tájékoztatás a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés elfogadásáról/elutasításáról

Tájékoztatjuk Önt, hogy a büntetőeljárás átadásáról szóló (EU) 2024/3011 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (1) bekezdésével összhangban a ……..-i [megkeresett állam][3] …….. [megkeresett hatóság] ……..-án/-én [dátum]:

☐ **elfogadta** a büntetőeljárás átadását, az e formanyomtatványhoz mellékelt, indokolással ellátott határozat révén;

☐ **elutasította** a büntetőeljárás átadását.

Tájékoztatjuk továbbá, hogy a büntetőeljárás átadásának elfogadása esetén ……..-ban/-ben [megkeresett állam][4] joga van az említett határozattal szembeni hatékony jogorvoslathoz E jogát az e formanyomtatványhoz mellékelt, a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló, indokolással ellátott határozat kézhezvételétől számított …… [napok száma] napon belül gyakorolhatja, jogorvoslatának …….. [a megkeresett állam illetékes hatósága] előtti előterjesztésével.

A megkeresett állam azon illetékes hatóságának adatai, amelynél jogorvoslati kérelmet terjeszthet elő a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozattal szemben (adott esetben):

A hatóság neve:.....

Ügyszám: .....

Cím:.....

Telefonszám: (országhívószám) (körzetszám).....

E-mail:.....

---

1 Az áldozat(ok) által értett nyelven biztosítandó.

2 Az elektronikus formanyomtatványba bele lehet foglalni egy legördülő menüt, amely lehetővé teszi a releváns tagállam kiválasztását.

3 Ugyanaz.

4 Ugyanaz.

VI. MELLÉKLET

Az (EU) 2024/3011 rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében említett formanyomtatvány

E formanyomtatvány révén a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés visszavonásával kapcsolatban a gyanúsított/vádlott számára nyújtandó tájékoztatáshoz kérjük az Ön segítségét.

A. rész

I. Az illetékes hatóságok

Megkereső állam:

.....

Megkereső hatóság:

.....

Ügyszám a megkereső államban:

.....

Megkeresett állam:

.....

Megkeresett hatóság:

.....

A megkeresett államban folytatott megfelelő/párhuzamos büntetőeljárásokra vonatkozó információk, amennyiben rendelkezésre állnak:

.....

A megkeresett állam azon hatósága, amellyel e segítségnyújtás iránti megkeresés kézhezvétele előtt konzultáltak, ha volt ilyen:

.....

II. A gyanúsított(ak)/vádlott(ak) személyazonossága

i. Természetes személy(ek) esetében:

Vezetéknév:.....

Utónév (utónevek): .....

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen):.....

Felvett nevek (ha van ilyen):.....

Nem:.....

Állampolgárság: .....

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):.....

A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő:.....

Születési hely: .....

Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):

.....

Munkahely (az elérhetőségekkel együtt), ha rendelkezésre áll: .....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:.....

A személy által értett nyelv(ek), ha ismert(ek): .....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak: .....

ii. Jogi képviselő esetében (adott esetben; amennyiben az a gyanúsított vagy vádlott életkorára, fizikai vagy szellemi állapotára tekintettel szükségesnek minősül):

Vezetéknév:.....

Utónév (utónevek): .....

Egyéb releváns név (nevek) (ha van ilyen):.....

Állampolgárság: .....

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel (ha rendelkezésre áll):.....

A személyazonosító okmány(ok) (pl. személyazonosító igazolvány, útlevél) típusa és száma, ha rendelkezésre áll:

.....

Születési idő:.....

Születési hely: .....

Tartózkodási hely és/vagy ismert cím (ha a cím ismeretlen, adja meg az utolsó ismert címet):

.....

Elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak: .....

A személy által értett nyelv(ek), ha ismert(ek): .....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak: .....

iii. Jogi személy(ek) esetében:

Név: .....

A jogi személy formája: .....

Rövidített név, általánosan használt név vagy kereskedelmi név, ha van ilyen:

.....

A székhely címe: .....

Cégjegyzékszám: .....

A jogi személy címe:

.....

Egyéb elérhetőségek (e-mail, telefonszám), ha rendelkezésre állnak:

.....

A jogi személy képviselőjének neve:

.....

Egyéb releváns információk, ha rendelkezésre állnak:

.....

Elektronikus aláírás:

B. rész

Formanyomtatvány a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés visszavonásával kapcsolatban a gyanúsított/vádlott számára nyújtandó tájékoztatáshoz[1]

A gyanúsított/vádlott részére nyújtandó információk (a megkereső hatóság tölti ki)

A ……..-i [megkereső állam][2] …… [megkereső hatóság] tájékoztatja Önt, …… [gyanúsított/vádlott] arról, hogy a büntetőeljárás átadásáról szóló (EU) 2024/3011 európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikkével összhangban az Önnel szemben indított, …… hivatkozási számú büntetőeljárás ……-nak/-nek [megkeresett állam][3] történő átadására irányuló, ……-án/-én [dátum] kibocsátott megkeresés visszavonásra került.

Tájékoztatás a vonatkozó büntetőeljárásról

Az Önnel szemben indított büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény(ek) alapjául szolgáló cselekmény és tényállás leírása, valamint jogi minősítése:

……
……
……
……
……

[1] A gyanúsított/vádlott által értett nyelven biztosítandó.

[2] Az elektronikus formanyomtatványba bele lehet foglalni egy legördülő menüt, amely lehetővé teszi a releváns tagállam kiválasztását.

[3] Ugyanaz.